

102

Second Class Postage Paid at Berwyn, Illinois

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING**DENNÍ HLASATEL****Czechoslovak Daily Herald**

Founded - Založen 1891

1891 - 1993
102
YEARS OF
PUBLISHING

USPS 002670 • VOL. CII

STŘEDA 15. ZÁŘÍ 1993 - ČÍSLO 61 - WEDNESDAY SEPTEMBER 15, 1993

65c

**Vojenská dobrodružství
Vás budou stát biliony**Vyndejte si náprsní tašku.
Mezinárodní zásah je drahý.

20. ledna 1989, první den Bushova presidentství, bylo v poli 13 oddílů vojska UN, celkem hlášených 6,811 vojáků. O čtyři roky později shledala Clintonova administrace, že se počet oddílů UN na světě zdvojnásobil, a že jejich vojenská síla se zvýšila na víc než desetinásobek - na 84,721 vojáků.

Od skromných začátků jako pouzí "udržovatelé míru" a "pozorovatelé" jsou tito světoví grenadíři teď oprávněni "vynucovat nařízení, chránit životní prostředí, dohlížet na volby, potlačovat spory" a dokonce i "udržovat pod kontrolou přírodní zdroje a zasahovat do přílišného rozdílu mezi bohatstvím a chudobou" ve slovech Sira Briana Urquharta, dřívějšího generálního sekretáře, známého na světovém fóru jako hlavní "udržovatel míru".

Kolik stojí tato vynořující se policie "jednoho světa" americké daňové poplatníky?

Podle oficiálních údajů nějakých \$3.7 bilionu bylo vydáno v r. 1992 na vojenské operace, což by naznačovalo, že podíl U.S. byl asi \$1 bilion. Ale vyšetřováním Spotlight zjistil, že tyto částky jsou jen tak "na oko".

Financování takových mnohonárodních vojsk je složitý a temný proces, v němž jsou vydání účtována přímo Pentagonu spíše než úřední

Pokračování na str. 4

Právní stát?! - Právní diktatura!!

Ataman,

Říkají, že budujeme, a vlastně již máme, právní stát. Nebudu se zde zabývat formulacemi a znaky právního státu. Důležité je to, jestli tento stát a jeho moc, občan cítí jako něco, čemu by mohl bez rozpaků říkat — to je právní stát. Není nutným ani automatickým obsahem tohoto symbolu, že se občanům musí všem a vždy dařit dobře či velmi dobře. To jistě ne. Jestli tomu právě dnes tak není, ale u vlády, poslanců, vojáků, policie a úředníků tomu tak vrchovatě je, pak nemůžeme po bídě se majících občanech chtít, aby pokládali takový stát za právní. — V právním státě asi nelze požadovat po premiérovi a jeho rodině, aby se doma dohadovali, jak naložit s poslední stokorunou zbylou v tomto měsíci. Avšak v právním státě by ten rozdíl neměl být tak do očí bijící (a "kudlu otvírající"), a pokud jde o možnost opatřit si obživu, rozdíl tak nebetýčný a zoufalý. — Analytické texty na toto téma jsou revolučně zápalné.

V právním státě by mělo být samozřejmostí, že můj život, i život mé

Pokrač. na str. 4

**NE SPEKULACI, ZLODĚJNU A MORÁLNÍ ÚPADEK
Potřebujeme tržní hospodářství**

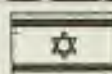
V bývalém Československu došlo k tragedii. Bývalí komunisté, lidé bez vzdělání, bez znalostí a bez zkušeností s tržním hospodářstvím, nám naordinovali otřesnou a šokující karikaturu trhu, která z nás dělá prosté směnárníky a papírové spekulanty, vytváří z nás národ drobných překupníků a námezdních posluhů, ničí naše předválečné tradice nezávislosti a fachmanství, likviduje veškeré naše naděje na roli inovačních a konkurence schopných výrobců, podnikatelů a kapitalistů ve střední Evropě.

Stáváme se tím malými, protože známe jen malé, ne-li titěrné cíle. Tahat rikšavozíky, na Staroměstském, prodávat pohlednice, stlát postele cizincům, prostituovat naše ženy řidičům tureckých nákladáků, nazývat sami sebe "DIKy", kupovat a dokonce i číst "Blesk", držet hubu, držet krok a utahovat si opasky na povely exkomunistů, klanět se před barevnými fotografiemi hlupáků v nadživotní velikosti — to vše přece nemůže být znakem Středoevropana.

Pokračování na str. 3

**PODEPSÁNÍ MÍROVÉ ÚMLUVY STŘEDNÍHO VÝCHO-
DU**

V pondělí v 10 hodin dopoledne se sešli v Bílém domě představitelé ze čtyř zemí a z Palestinské osvobozovací organizace k podpisu úmluvy na ukončení bojů mezi palestinskými Araby a israelskými Židy. President Clinton předsedal při podepisování.

Who will be signing the pact**Shimon Peres**
Israeli foreign
minister**Mahmoud
Abbas**
PLO executive
committee
member**Signing as witnesses****Andre Kozyrev**
Russian foreign
minister**Warren
Christopher**
U.S. secretary
of state**Other witnesses****Yitzhak Rabin**
prime minister
of Israel**Yasser Arafat**
PLO chairman**UFO**

Jana Nováková

Musíte vysvětlit něco o tom, proč sionistickozednářská masmédiá nyní opěvují nejrůznější spiritistické a náboženské sekty, proč se nyní vyrojilo takových knih a zaručeně ověřených zpráv o UFO, žádají mě prostí lidé, udivení záplavou podobných škvárů.

Jestliže je lež vydávaná za pravdu, jestliže byl zničen stát a vydává se to za úspěch, jestliže dochází ke genocidě a lid o tom nemá nic vědět, jestliže se pokouší temná moc za pomoci nadnárodních finančníků plížit světem a opět připravuje světový konflikt, a opět v Evropě, potom se nadpřirozené jevy nebo zásah mimozemské civilizace vládcům jako poutavá úniková cesta nadmíru hodí. Lidé se hlavně vrhnou na masmédiální iluze, na senzace, a realitu přestanou vnímat (k čemuž již došlo). Pro vládce je tento jimi vyvolený stav posunutí vědomí nadmíru ideální. Jinak by se lidé totiž mohli politicky probudit a smetli by je.

V boji proti dosavadní civilizaci jdou jenom mazaní chytráci bez veškerých morálních zábran. Ale potíže je v tom, že právě jenom chytráci

Pokračování na str. 4

EUROMEMO: SRPEN 1993

Jaroslav Moudrý

Tisková, dokumentární a odborná činnost Evropského společenství (ES), stává se velice složitější záležitostí. Není snad člověka, který by byl schopen vyznat se v bludišti byrokracie, která jako dr. Frankenstein, přeměnila myšlenku a naděje zrozené v době, zatím největší světové hospodářské krize a uprostřed hrozeb vynořujících se tehdy diktátorů všeho druhu kolektivismu, o lepším údělu Evropy, v nového Netvora. Nyní Netvor začíná žít svým vlastním životem, zcela nezávisle na svém stvořiteli a náš dr. Frankenstein dvacátého století očividně ztratil kontrolu nad jeho chováním. ES, které bylo hudbou budoucnosti, proměnilo se, podobně jako OSN, v klasickou sociální objektivaci. Je pouze velkou otázkou, zda se vše obrátí dle "happy endu" Čapkovy koncepce a scenaria R.U.R., kde Roboti se promění v lidi, protože se v nich opět zrodila láska.

Pokračování na str. 3

■ Rusko

Lidové rčení "voda čistí duši" se již nevztahuje na Rusko. Díky znečištění, které zavinili Sověti, vodka je teď bezpečnější na pití než voda.

"Že voda je pro zdraví nebezpečná se stalo již obnošeným žertem," říkají Nezávislé noviny — Nezavisimaja gazeta, které zaznamenaly poslední pochmurné nálezy Státního výboru pro zdravotní kontrolu ruské federace v Moskvě.

Pitná voda není však jediným problémem a nedávno v Londýně jedna z největších cestovních kanceláří světa zrušila všechny zájezdy do Ruska kvůli tamním epidemickým porocím různých nemocí včetně záškrtu, tuberkulózy a cholery, z nichž mnohé lze vystopovat k nakažené vodě a nehygienickým podmínkám.

Zpráva výboru detailně udává problémy se zásobami vody. Říká, že nejhorší ze všeho je, že 50% obyvatelstva pije znečištěnou vodu. Skoro čtvrtina vody, namátkou zkoušené v různých částech země, nespĺňuje zdravotně-chemické normy, a je zamořena škodlivými mikroby podle zprávy o této studii v publikaci Argumenty a fakta (AIF). Nezávislé noviny také píší, že 90% ruského vodního potrubí, "které používá polovina obyvatelstva, nespĺňuje ani minimum hygienických norem."

Hepatitis (jaterní nemoc) a jiné nakažlivé nemoci, přenášené znečištěnou vodou stály zem "více než bilion rublů v hospodářských ztrátách" v r. 1991. Výskyt takových nakažlivých nemocí se doposud v r. 1993 zdvojnásobil ve srovnání se stavem před rokem.

V některých místech, jak zprávy kvotují vládní studii, není voda

dost čistá ani na mytí a koupání.

Státní komise se pokouší přivést situaci pod kontrolu, jak říká ruský tisk, vystopováním problému "od potrubí ke kohoutku v bytě." Říká, že je ironické, že Rusko má největší možnou zásobu čerstvé vody ze všech zemí na světě.

Za tento problém je z největší části zodpovědná laxní nebo žádná ochrana životního prostředí, což je situace, zděděná z doby sovětů. Komunistické údobí, jak se teď dovídáme, způsobilo obrovskou zkázu životního prostředí mnoha druhů za clonou propagandy doma a někdy ozvěnou i za hranicemi, která obviňovala Západ za vytvoření katastrof v prostředí, zatímco sovětská ochrana životního prostředí byla vychvalována.

Za sovětské vlády se udály nukleární nehody, nekontrolované

sklárky vojenského a průmyslového odpadu, nedbalé umístování továren blízko obydlených oblastí, a nešťastné nehody s biologickými zbraněmi. Nedávne ruské reporty ukazují, že za sovětské éry byla zruinována celá jezera a řeky, takže se v nich nedá lovit a čerpat vodu k použití.

Takové pohromy v celém sovětském bloku, ačkoliv byly všeobecně známé občanům a vystěhovalcům, většinou zůstaly do nedávna nehlášené západními sdělovacími prostředky.

Dnes v Rusku prosperují obchody, prodávající vodu v lahvích, a mají obchodní jména jako "Bio-filtr" a "Aquifer". Cizí firmy se také zúčastňují tohoto obchodu. Německá společnost na př. prodává systémy k čištění vody. Ale, říká AIF, "ceny těchto přístrojů jsou nedostupné."

Cizí přístroje v ceně od \$15-\$35 jsou mnohokrát dražší než ruské. Ruské, které nejsou tak dobré stojí 2,000-4,000 rublů (\$1 se rovná přibližně 1,000).

"Ploše" chutnající ruská soda v lahvích a stoupající ceny, a jen semtam dodávané alkoholické nápoje vládní výroby a vzrůstající nebezpečí od znečištěné vody, a používání nezákonné "vodky z vany" je i nadále celonárodním problémem, který znásobuje hospodářské ztráty

Kresba, doprovázející report ukazuje policistu, který nenápadně pozoruje potíciho se dělníka. Ten používá jakéhosi přístroje, který policistovi připadá jako nějaký doma vyrobený destilační přístroj na vaření vody k uhašení žizně. Ale dech dělníka uhodí policejního důstojníka jako páchnoucí mrak, když ho tento osloví: "Hej bos, my jenom destilujeme vodu!"

■ WASHINGTON

V pondělí byl Israel a PLO — Palestinská osvobozovací organizace — u bodu historické změny podepsáním mírové úmluvy. Čtrnáct let po podepsání israelsko-egyptské mírové dohody na trávníku severně od Bílého domu, Israel a Palestinská organizace začnou smělý, ač křehký experiment míro-

vé koexistence.

Tentokrát se podpisová ceremonie konala na jižním trávníku Bílého domu, která uvedla palestinskou samovládu v teritoriích West Bank a Gaza Strip jež byla pod okupací Israele od skončení šestidenní války v r. 1967.

Israelský ministerský předseda Jicak Rabin, 71, a vůdce PLO Jasser Arafat, 64, slíbili spolupracovat po letech, v nichž konfliktující nároky na tytéž biblické země vedly ke čtyřem válkám na Středním Východě, k terorismu a tragedii.

Israelské vojsko má odtáhnout z Gazy a Jericha do dubna příštího roku, a pak ze všech palestinských populačních středisek ve West Bank. Palestinská rada převezme zodpovědnost za školství, zdravotnictví, sociální péči, přímé zdanění a turistiku v těchto oblastech.

Ale zbývá ještě mnoho k vypracování, a Rabinovi pravicoví opONENTI v Israeli a radikální Palestinci přísahají, že úmluvu zruší.

Již v neděli byli v útocích zabiti tři Palestinci a čtyři Israelité, z nichž tři byli vojáci. Avšak byly také pořádány demonstrace na podporu Arafata a mírové smlouvy.

■ ZÁHŘEB, Chorvatsko

Srbští rebelové, kteří chtějí ukázat, že stále ještě dovedou bojovat proti chorvatské vládě, provedli v neděli raketový útok blízko hlavního města a drze uveřejnili seznam možných budoucích terčů.

Násilnosti hrozí znovu rozpoutat šestiměsíční válku, kterou Chorvatsko bojovalo se svou srbskou menšinou v r. 1991, když se odtrhlo od Srby ovládané Jugoslávie. Organizace UN, která má v Chorvatsku asi 14,000 udržovatelů míru vyjádřila obavy, že boje by mohly ohrozit mírové debaty mezi válčícími Srby, Chorvaty a muslimy v sousedící Bosně-Hercegovině.

Na jižním trávníku Bílého domu se připravovaly židle pro víc než 2,500 hostů, kteří měli být svědky podepsání paktu o míru mezi Israelem a Organizací pro osvobození Palestiny.

Udělejte vašim doma radost v tomto roce
a předplaťte jim Hlasatel.

Pro vás je to mnohem snadnější než pro ně.

Naše zprávy jsou pořád aktuální.

Pomůžete jim a nám také.

CENY PŘES MOŘE V U.S. DOLARECH:

Denní a Nedělní	Nedělní pouze
• 3 měsíce \$ 45.00	\$26.00
• 6 měsíců \$ 84.00	\$45.00
• 12 měsíců \$150.00	\$78.00

Czechoslovak Daily Herald
DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402
TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898 — FAX: (708) 749-1935

Second class postage paid at Berwyn, Illinois
Published Wednesdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$30.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$28.00	6 months \$55.00	\$33.00
12 months \$80.00	\$50.00	12 months \$99.00	\$60.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo skracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za směnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS
in US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

My jsme přece měli řídit své Škodovky, Kolbenky, pivovary a sklárny. My jsme měli dokazovat Evropě svoji cestu z područí, ponížení a podlézavosti — my jsme měli být symbolem nezávislosti na Německu. My jsme měli vyrábět a ne spekulovat. Měli jsme budovat své hospodářství, vzdělávat naše děti, zvyšovat úroveň našeho zdraví a hojit mokvající rány na našem prostředí i duchu. Sám jsem byl svědkem, jak se vynikající výrobní a zpracovatelský podnik, takřka před mýma očima, změnil za necelé tři roky v překupníka, parazita a bezpáteřího oportunistu. Jestliže lze i ty nejlepší z nás změnit v ty nejhorší z nás během pouhých tří let — co se to s námi jen stalo? Co to z nás udělalo? Jaké nám to zbývají naděje?

PRINCIPY SVOBODNÉHO TRHU

Naši ex-komunisté nepochopili ani ty základní principy svobodného trhu. Základem je, že obě strany se po vzájemné výměně zboží či služeb musí nacházet v lepší situaci než před uzavřením obchodu. Uzavřít obchod či transakci za jiných podmínek představuje výrazné porušení tržních principů. Okrádat druhé není volný trh, ale komunismus.

Jestliže vydělám 1000 Kč prodejem kvalitního výrobku či služby, pak po mně zůstane v hospodářství výrazná, kladná stopa: nové vytvořená či přidaná hodnota. Obě strany jsou na tom lépe než předtím. Jestliže těch 1000 Kč ukradnu, vyšmelím či získám podvodem, pak po mé akci nezůstane v hospodářství nic nového, nic přidaného — jen prostý přesun z jedné kapsy do druhé, či z milionů kapes do kapsy jedné. Druhá strana je takovou "transakcí" výrazně znevýhodněna. Již po několika letech taková "ekonomika" nutně upadá.

Další princip: volný trh není volné určování cen státními či zahraničními monopoly; volný trh vyžaduje konkurenci statisíců drobných podnikatelů, ne monopolní diktát několika státních, pseudo či polozprivatizovaných gigantů. Konkurence je přece alfou a omegou volného trhu, monopolní diktát a zvláde jsou jeho popřením. Drobné podnikání je třeba stimulovat, zvýhodňovat, úvěrově a daňově preferovat, ne je omezovat, byrokraticky dusit a finančně vysávat.

Ex-komunisté také nepochopili, jak je důležité, jakým způsobem je ta tisícikoruna vlastně vydělána. Prostituce může jistě do hospodářství přinést miliardy tvrdých valut: přesto je to vše nanic. Jestliže prodám za 1000 Kč "stromů na stojato" za protihodnotu 1000 Kč elektronických přístrojů, jenom zdánlivě jde o rovný obchod. Směňuji nezhodnocenou materii za výraznou přidanou hodnotu. Ve skutečnosti vytvářím velký ekonomický deficit. Vyrábět a směňovat "stromy na stojato" přidává minimální hodnotu, nevytváří pracovní příležitosti, degraduje pracovní sílu, nevytváří podpůrnou infrastrukturu, ničí surovinovou podstatu. Výroba elektronických přístrojů přidává hodnotu, vytváří pracovní příležitosti, vyžaduje infrastrukturu a přináší vyšší zisky. Již za několik let takového "obchodu" se ta "elektronická" strana stane průmyslovou velmocí a druhá upadající banánovou či "smrkovou" republikou. Není přece 1000 Kč jako 1000 Kč. Není tedy vůbec jedno, co vyrábíme. Prodávát "potato chips" není souměřitelné s prodejem "computer chips". Je třeba podporovat a znevýhodňovat výroby a odvětví, které hodnoty přidávají a ne vyvážet kaolín, šterk-písek a stromy na stojato a tak přidané hodnoty ničit. Natož přidávání hodnoty prohibitivně zdaňovat a plnit tak pokladnu za cenu další degenerace národního hospodářství.

PROČ SE VŠAK NEZEPTAT?

Mnozí občané i krajané mi o vánocích psali dopisy a posílali pozdravy, v nichž zdůrazňovali, jak se mé předpovědi splnily: jak upadla výroba, jak se zvýšily ceny, jak vymizely obchody, služby a restaurace a nahradily je kanceláře, herny a "café", jak upadla morálka a sebedůvěra, jak se zvýšila nezaměstnanost, jak vzrostlo rozkrádání a spekulace, jak jsme byli zavrženi mezinárodním společenstvím, jak upadla naše kultura a zdravotnictví, atp.

Nešlo zde přece vůbec o předpovědi, ale o zcela logické a nevyhnutelné následky politických a ekonomických "tahů" té naší ex-komunistické vlády. Nepovažuji se za prognostika a nemám ani žádný pocit, že by mi nějaké prognózy vyšly — protože nešlo o prognózy, ale o prostá fakta. Každý to musel vidět, i když ne každý to musel veřejně přiznat. Tvrdím-li nyní, že bude hůř, tak ani zde nejde o prognózu, ale o nevyhnutelný následek našich dnešních nemoudrých činů.

V jednom směru jsem ale byl prognostikem a vycházel z předpokladů, které mi naprosto nevyšly, překvapily mě a vyrazily mi dech. Nikdy jsem totiž netušil, že si to naši lidé nechají líbit, že to neprohlédnou a že na sebe nechají pořívát od těch bývalých komunistů ještě dnes. Nikdy jsem nemohl tušit, že lidé dobrovolně předají Klausovi, Mečiarovi či Havlovi i tu — na neštěstí rozhodující — třetinu hlasů.

Občané ode mě chtějí hodně: vysvětlovat hospodářské i politické detaily, řešit stranické konflikty, brát v úvahu osobní ambice. Proč se však podobně nezeptají Havla, Klause či Žantovského? Proč nepřítlačí tyto pány a nezeptají se JIČH na ekonomiku, politiku či kulturu? Proč se v těchto případech spokojují jen s trapnými hesly a klíšé jako: Jinak to nejde, Musíme se vrátit do Evropy, Jediná možná cesta, Jediná správná strana, Musíme se odrazit od dna, Stovka je přece stovka, Rozdělení je nevyhnutelné a referendum je nesmysl, atp. Proč se nezeptat "na tělo"? Proč je nepřítlačít "ke zdi"? Proč kolem nich chodit po špičkách? Proč se ex-komunistů nezbavit již jednou provždy a nezačít konečně budovat společný stát Čechů, Slováků a Moravanů tak, jak jsme si to všichni představovali, tak jak jsme v to všichni doufali?

Prof. Milan Zelený

Ještě není pozdě. Nikdy přece není pozdě. Slovo k diskusi, 26. února 1993

EUROMEMO...

Ne snad, že byrokraté, kteří se stali poslušnými sluhý odosobněného Monstra, byli by si plně vědomi co se vlastně děje, že jsou v jeho vleku, ale proto, že přec jen cítí, že vše není tak zcela v pořádku. O tom svědčí zkrácené "Euromemo" z tohoto měsíce, které je pravidelně vydáváno "Tiskovou komisí a úřadem veřejných záležitostí" ES. Necht' laskavý čtenář posoudí sám...

Tak vláda ES dohodla se na zřízení "Komise vicepresidentů". Dne 1. července t.r., členské státy ES jmenovaly šest členů komise, kteří budou jednat jakožto zástupci presidenta. Oficiální jméno této nové instituce je "Kancelář vicepresidenta" a doba trvání její pravomoci končí dnem 5. ledna 1995.

Rada presidenta ES je nyní v rukou Belgie a tento úřad začal svou činnost od 1. července t.r. Délka tohoto období jest 6 měsíců. Belgický ministr zahraničních záležitostí, jakožto prezident "Rady" naznačil ve svém projevu Evropskému parlamentu dne 14. července, přednostní problémy své země. Samozřejmě, že uskutečnění t.zv. "Maastrichtské smlouvy", která se stala z mnoha důvodů nezaživatelným systémem některých členských států, bylo na prvním místě zájmu a jednání. Hned za ní následovalo nařikání o nutnosti obnovení hospodářského růstu, snížení nezaměstnanosti a nalezení způsobu, jak ukončit vření v "bývalé" Jugoslávii. Pan prezident přímo řekl: "S pomocí "Maastrichtu", prvním a nejdůležitějším úkolem našeho presidentství je ukončení politické krize ohrožující vzájemnou důvěru v odstranění sociálně-hospodářských nesnází a současně také ukončení potíží, které nejsou hodny naší společnosti a které se již objevují na samém prahu Společenství".

Hezká slova naděje, která sice byla posílena ratifikací "Maastrichtské smlouvy" Spojeným Královstvím dne 2. srpna, ale která stále ještě musí čelit ústavní kritice, řešení a rozhodnutí německého nejvyššího soudu, aby se stala zákonitou.

V úvodu této zprávy jsem poznamenal, že to byla světová krize, přesněji historická nezaměstnanost, která byla příčinou zrodu myšlenky o hospodářském sjednocení Evropy. A nyní, jedním z nejdůležitějších úkolů ES je nalezení prostředku, jak se vypořádati s rekordní nezaměstnaností! Po více než šedesáti letech zrození se myšlenky o nutnosti sjednocení Evropy, t.j. odstranění celních překrad a zajištění volného stěhování příslušníků jednotlivých členských států za pracovní příležitosti. Tak mě to učil prakticky a theoreticky můj otec, tak jsem se tomu učil ve škole, tak jsem to viděl na své vlastní oči, tak jsem také pracoval ve svém oboru od roku 1945 a tak také ve stejném duchu probíhalo první zasedání Evropského společenství, začátkem července roku 1950 v Římě, ve starobylém Palazzo Barberini, za předsednictví tehdejšího ministerského předsedy Italis De Gasperiho. Byl jsem členem československé delegace, kterou vedl bývalý čs. velvyslanec v Římě, Paulini-Toth, pod protektorátem Vatikánu a českých kněží, jako byl jesuita padre Horáček z Institutu Orientale v Římě, opat kláštera na Slovanech, nejdůstojnější pan Mauro Verzich, tehdy předseda Comitato Cecoslovacho-Italia, presso Pontificia Commissione Assistenza v Římě, Jeho důstojnost mons. Bezdiček, představený Nepomucenea atd.

Komisař sociálních záležitostí, Padraig Flynn, ve snaze své komise bojovat s nezaměstnaností, předložil dne 7. července t.r. Komisi ES páté hlášení o nezaměstnanosti, právě v den, kdy množství nezaměstnaných dostoupilo v některých členských státech rekordní výše. V přítomné době má ES 17 milionů nezaměstnaných, tedy o 2 miliony více než v roce 1985. Die komisaře "vyhlídky jsou krajně pochmurné." Potřebujeme větší hospodářský růst, ale nevyřešíme problém nezaměstnanosti pouze hospodářským růstem. Je třeba zaujmouti nový postoj." Souhrn zprávy pana Flynnna zabývá se hlavně pokrokem ve vývoji evropského trhu práce a stupněm, ve kterém členové ES mají souhlasit v názorech, či se v nich lišit, na takové kritické otázky, jako jsou pracovní mzdy, výrobnost, vzdělání, výcvik a délka pracovní doby. Zpráva se také zabývá migrací lidí, kteří překračují nelegálně hranice, úloze žen v pracovních silách a mezinárodní situaci v zaměstnanosti.

Toto říká zpráva pana Padraig Flynnna, komisaře společenských záležitostí.

Zapomíná ovšem, jako většina ostatních lidiček, kteří vyrostli, žijí a také ovšem umírají v umělých sklenicích, že je třeba zjistit, co by lidé chtěli a mohli kupovat, kde by byla ta odbytíště, za co by chtěli kupovat a jaká by byla cena výrobku. Naprosto si nevěšimají, jako celá "Clintoniáda" vyložené desorientované a ztracené generace, s davem pohlavních pervertů, mužatek a podivínů všeho druhu, že hlavní pákou hospodářského života je spotřebitel s kupní silou, tedy peníze v kapse, či s výrobkem, nabízeným k výměně. Zde je mandatorní, aby si již jednou naše společnost uvědomila, že peníze jsou pouze jedním z prostředků nepřímé směny a že peníze nikdy nemohly a také nemohou vytvořit reálnou hodnotu. Nejsou ničím jiným, než kouskem papírku, který potvrzuje, že "Já ti dlužím" (IOU). Jsou pouze potvrzenkou za služby prokázané.

pokračování na str. 5

rodiny, bude ochraňován a respektován jako život premiéra, ministrů, poslanců a jiných vládně zaměstnaných občanů. Skutečnost je však taková, že mne může zabít kdykoliv a kdekoliv kdejaký pobuda či najatý profesionální zločinec (pokusy jsme prozatím přežili), zatímco těm vyšším musíme vydržovat nabubřelou ochranku jako za stará, a běda, aby si někdo zamlouval se na ně zamračeně podívat! — Právní stát, když jej personifikují, by se aspoň měl nad ohrožování a pronásledování obyčejných lidí pozastavit a viditelně něco učinit. Zatím se nám od jeho orgánů dostává vysvětlení, že ozbrojení policisté se kupříkladu bojí cigánů (ti právě z toho profitují), a že nemají jak peníze, tak právní možnosti zločinu zabránit a jej účinně postihnout. Nejsa v tom směru úplný laik, přesvědčoval jsem nedávno při konkrétním pouličním případě patrolu policistů v autě, že tomu tak není, a pokud od svých nadřízených nemají k zákrokům "volnou ruku", pak jejich vrchnost buďto nezná zákony, anebo má pokyn, aby se "s každým šupákem nezabývala". To by se ale v právním státě stát nemělo. Šupákem by měl být ten, kdo naší nové Bezpečnosti drží ruce, nebo jí klade překážky (ne-li dokonce individuální hrozby) při úkonu zajišťování bezpečnosti občanů. — Námitka, že nejsou peníze, neobstojí, a je-li vláda, vzdor obrovským odvodům a daním, tak nemožná, ať si tedy svou ochranku za naše peníze zajišťuje dál, ale ať svým "podřízeným", ohroženým a nechráněným občanům alespoň dovolí řídit si dle potřeby uliční výbory sebeobran. Pak si se zločinem už nějak poradíme. Budeme se určitě cítit bezpečnější, než oni s hejny svých ochranek (mimoходом: i v nich jsou obyčejní lidé, kteří se za svou službu možná i stydí, když na druhé straně vidí úplnou bezbrannost občanů, jež jsou jim bližší než jejich nafoukaní páni).

K právnímu státu v první řadě patří i to, že jsme si všichni rovni — alespoň před zákonem. Vladaři, můžete to bez uzardění říci oznamovací větou občanům do očí? Nejsm nevimavý a proto vím, že se nad ničím z toho, co se u nás proti občanům děje, nerdíte a nebijete se v prsa, protože Vám prostě nic nevádí a nic neschází. Jistý ministr se zlatými brýlčkami je zřejmě vyčleněn jen pro to, aby o naší situaci tvrdil pravý opak. Bez zakotvení kupříkladu říká, že naše úroveň stoupá, že jsme se již odrazili od dna a podobně. Ten ministr o tom občansky nic neví! Já bych na jeho místě a při jeho příjmech asi také nic nevěděl, ale aspoň bych se při řeči zastyděl. Kdybych byl vládou soustavně zneužíván pro chválu nechvalného a vyhaného, simuloval bych poruchu hlasivek. Kdyby ani to nešlo, spočítal bych své majetky, zdejší i zahraniční konta, a podal bych s úsměvem demisi. A žil bych jako v pohádce, v klidu a blahobytu

až do nejdelší smrti. A s čistým svědomím!

K právnímu státu patří i to, že vladař má umět trochu počítat, a neplést si svých "kdysi" volebních třicet procent se sty procenty, a podle toho se chovat. Protože si myslí, že ON počítat umět nemusí (ale jako bývalý účetní by to umět měl), dělá jako by nic, nanejvýš se ironicky našetří: "No a co má být? Jsem vladař, a kdo je víc!" Odpověď na to musíme odložit do komunálních voleb, v nichž snad proboha nebudeme opět volit své poníženi a smrt!

Pod Řípem z navyráběných poříderních zákonů panuje víc právní diktatura, než snaha o skutečný právní stát. Nesmíme se ozvat jinak, než prostřednictvím volených zástupců. Jenomže ty jste, pánové, zkorumpovali nejen platy, ale i sliby a lustračními výhrůžkami. Je vaší věcí, že jste tím ztratili regulativ pro své činy a svědomí, i obraz sama sebe. Jako všichni diktátoři! Zvolili jste však i svůj zánik. To je jediné, co jste — ač neradi a nevědomky — pro vznik budoucího právního státu učinili. Ten se dnes ještě "nekoná". Musíme chvíli počkat.

Popravdě řečeno, se začatými zuby lze zde ještě živořit. Ale ne žít tak, jak jsme si představovali a za co jsme bojovali. O tom vy, pánové, nic nevíte, a je to lepší. Jinak byste nás při vašem charakteru pozavírali a pověšeli, abychom se nestali vašimi žalobci a soudci. Těmi budou v první řadě vaše činy, a teprve potom ti ostatní, které jste životně zahlušili ve prospěch "štik" dle vašich představ. Stále slyším drzá slova jednoho nahoprdeláče (říkám mu od prvního spatření "ohryzek"), posléze vládního velkopodvodníka: "To co dělám já, může přece každý občan nad 18 let." — Jenomže zakrátko by tu zbyla jen vrstva parazitních "horních deset tisíc", na kterou by neměl kdo dělat. Ale i tak je dobře. Lidé je jednoho dne chytanou za zlatý chomout a vynesou je tam, kam patří. V právní diktatuře je to finálně dokonce zákonitě. Pak snad vznikne opravdový právní stát, v němž budou vladaři chodit do práce jako každý jiný, budou mít platy úměrné slušnosti a rozumu, a budou mít takovou osobní bezpečnost, jako jejich spoluobčané. A tomu by se pak mohlo bez ironie říkat právní stát.

Vím, že potrefení spustí pokřik o levičáckých chutích. Říkejte si tomu jak chcete! Po zkušnostech se zavřenými potentáty ve stalinských kriminálech vím své, i to, jak má právní stát vypadat, a dokonce i to, co vy nikdy nepochopíte. Život v obnovené demokracii vás zařadí tam, kam patříte charakterem i svými činy. Nevím, co za ně čekáte, ale vím, co byste zasloužili. Podívejte se do dějin! Vyjděte bez ochranky a v masce anonymity mezi lidí — nikoliv mezi své "štiky" — a dovíte se to.

UFO...

-lidé, kteří ovládají jenom náhražky, protože nemají se skutečnou a lidstvu sloužící vědou nic společného. Řečeno jejich žargonem: nemají na to. Jenže právě takoví polointelektuálové s materialistickým požívačným životním stylem a přesvědčením uijme si, po nás potopa, jsou nejoddanějšími sluhy sionistickozednářské mafie, která rozehrála partii o světovládu. Navíc podíváme-li se těmto lidem bliž na zoubek, zjistíme, že vesměs jde o tzv. levičáky.

A reálný komunismus v bývalém SSSR i nynější jeho rodná sestra, sociální demokracie, nejsou nic nového pod sluncem, vycházejí z dřívějšího modelu. Vždyť sověty a systém komisařů v SSSR byly inspirovány ve skutečnosti organizační starožidovskou formou spravování obcí a státu. A podobným způsobem je řízen i Izrael. Je to systém v němž každý udává každého, kdy cenu má idea a ne lidské životy, kdy může přijít ochrana státu a vyhnat lidi z bytů, odstřelit na místě nebo nahnat do gulagů, inscenovat politické procesy, způsobit hladomory, vyrabovat výrobní zařízení ve svůj prospěch, donutit bojovat i děti. A opět se nedíváme do Sovětského svazu a vazalských států na zruční komunismus jako na masový projev válečného židovství, jimž byly násilím morálně, kulturně i osvětově rozrušeny celé národy a vyvražďováno obyvatelstvo. Stačí se opět podívat jak se to dělá v dnešním Izraeli. Proto jsou jakékoliv útoky na komunismus, který naoko odepsali, ale ve skutečnosti soustředují k rozhodujícímu útoku, jenom dezinformací, pokud se nedíváme na samu podstatu vzniku internacionálního komunismu.

SSSR a další socialistické státní celky byly uměle vytvořené k rozdělení světa na dva nepřátelské tábory, které bylo snažší ovládnout a vykořisťovat. Dnes byly tyto státy rozloženy, protože jejich prostřednictvím budou rozloženy i další evropské a později mimoevropské státy. Dnes se jejich vláda jmenuje liberální ale ve skutečnosti sociální demokracie a pokračuje dál v boji o dobytí světa. Rozdíl bude v tom, že komunističtí předáci předstírali prostotu a chudobu, aby se neodlišili od vykořisťovaného davu. Kdežto demokratičtí se budou chlubit svým bohatstvím. Jako je tomu v Izraeli.

Světú, tedy hrozí smrtelné nebezpečí. Nemažýváme ho už liberalismus, komunismus, socialismus. Viníci pocházejí z tzv. vyvolené rasy a pokud se jim podaří chopit se světovlády, bude orientálně surová. Tomu se musíme ubránit. Především neposlouchat žádné politické předáky a ani masmédia, protože nás odvádějí od reality a tím oslabují naši vůli k odporu.

Víra v UFO a další nadpřirozené jevy, styk se záhrobím atd. má sloužit k trvalému znehodnocení vzdělání a návratu k barbarství, ke zblbnutí a otuplosti těch, jimž je předurčeno stát se v Novém světovém pořádku otroky.

Vojenská dobrodružství...

cestou skrze UN, a konečná částka může být až dvakrát tak vysoká jako oficiální údaj.

Urquhart, který odešel na pensi jako nejvyšší velitel vojska UN v r. 1984, stále ještě řídí jako "starší poradce" pro Department of Peace Operations světového fóra, za což pobírá zvláštní poradní honorář \$400,000 ročně. Toto je kromě jeho pense jako generálního podsekretáře, nepodléhající dani z příjmu, v částce asi \$135,000 ročně.

Vysloužilí mezinárodní byrokrati jako Urquhart shledávají toto nové břímě západních poplatníků snadno ospravedlnitelné.

"Uvažte, že dluhy Roberta Maxwella byly celkem \$4.3 bilionu (jak je citováno v zápisu o vyšetřování zločinného podvodu, které následovalo po jeho záhadné smrti). Tedy Maxwell okradl lidi o víc než jsou (nynější) výdaje UN na udržování míru a nezpůsobilo to žádnou zřejmou katastrofu pro lidskou společnost," jak vloni vysvětlil Urquhart.

Očekává se však, že koncem roku 1993 účet za vojenské operace UN vzroste na víc než \$5.8 bilionů — "rip-off", na jaký by byl pyšný i zemělý Robert Maxwell.

Mike Blair

The Spotlight, 6. září 1993

CENY DO EVROPY: Sept. od \$749.00

- PRAHA - July, Aug. \$869.00
- VÍDEŇ \$769.00
- FRANKFURT - July ..\$398.00, Aug. \$599.00
- MNICHOV \$749.00
- ŘÍM \$789.00
- PAŘÍŽ \$599.00
- LONDÝN \$689.00
- Pro návštěvníky z České a Slovenské republiky do 1 měsíce pobytu \$789.00

Lodní zájezdy (cruises) za velké slavy:
2 osoby za cenu pro jednu osobu.

ZAVOLEJTE NEBO NAPIŠTE O PODROBNÉ INFORMACE

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402

Telefon: 708-749-1333 — 1-800-886-7012

FAX 708-749-1350

Tajná světová vláda spolupracovala k dosažení svých cílů vždycky s organizovaným zločinem. Veřejnost ale mate, že nikdy tak očividně nepreferovala zločin jako nyní. Dnes, kdy se schyluje k poslednímu boji o jejich světovládu, kdy vyvolaly nové stěhování národů, sionistickozednářským silám už na ostudě nezáleží. Domnívají se, že zvládnou situaci globálními intrikami, což se jim v minulosti již několikrát povedlo. Jenže v Somálsku, Jugoslávii, Afghanistanu a nyní po nečekaném bombardování i civilních objektů v Iráku — všude, kde v poslední době na jejich pokyn vazalské státy se svými žoldáky zasáhly — se situace zvrtila proti nim. Záměrně otupení a mnohdy předem vyhladovělí lidé nacházejí nečekaně sílu k odporu, a tento jejich boj proti světové zvládnutosti i dalším, je nakažlivý a vzbuzuje stále větší sympatie.

To, co se dříve dařilo při revolucích ve Francii, Anglii, Rusku, Itálii a Německu, přes veškerá utajení skutečných příčin nakonec vešlo ve známost a tyto užitečné informace se rozšířily po celém světě. Dnes už temným mezinárodním silám málokdo naletí — zvláště po fraškách v bývalých socialistických zemích a jejich následném zubožení se přes nátlak vlád a sdělovacích prostředků začínají lidé probouzet. V každém národě dnes vznikají umlčované opoziční síly, které se zednáři snaží dostat pod svoji kontrolu zakládáním stále nových lóží. Odsud se mají dostávat informace pro skrytou světovládu. Tímto zmasověním ovšem tříští i zednáři svoje síly a čím je jejich tažení za mocí masovější, tím více proudů neschopných se domluvit mezi sebou mezi nimi přibývá. Navíc už i mnozí členové lóží pochopili, že jedou v organizovaném zločinu, a probouzí se v nich svědomí. Ti vzdělanější z nich si dovedou představit, co by je čekalo po zániku současné civilizace — byť by i dostali třeba právě oni šanci přežít v luxusně vybavených krytech. A tak už téměř na dosah světovlády se sionistickozednářským silám zase všechno hroutí.

Vezmeme-li stereotyp jejich tajné vlády, zjistíme, že se už pár staletí vždycky opírají o kriminální živly. Zažili jsme to i při sametu v Československu. Zločím preferovala zvláště komunistická totalita, kterou vyvolali zednáři. A jejich právní systémy — křesťané prý mají za největší ctnost lásku a Židé zase spravedlnost — at' v demokracii nebo v totalitě — jsou vždycky nejhorším bezprávím proti slušným a jimi nezmlomeným lidem. Jakoukoliv opozici, at' na Východě nebo na Západě, dovedli nemilosrdně ztrestat. Na Východě mizeli tito lidé bez soudů v gulazích nebo vězeních, na Západě odstřelili nepohodlně najatí vrazi. Zednářská vláda se již v minulosti prosazovala výhradně pomocí násilí.

Dnes je svět znepokojován a zotročován mafiemi. Ale právě v USA došlo k prvním dohodám zednářů se šéfy mafií již po 1. světové válce. A po osvobození Sicílie to byly USA, které pomohly italské mafií k obsazení důležitých funkcí ve státě. Naoko z důvodu obrany proti komunismu, protože Itálie při rozdělení světa připadla do opačné zájmové sféry. Ale mafie která okamžitě začala vysávat Itálii, donutila statisíce Italů rozprchnout se po celém světě a hledat obživu jinde. Takoví lidé potom rozšiřovali zárodky mafiánského moru do zemí, které se s ním ještě nesetkaly. Masové rozšíření zločinu ve světě má tedy svou historickou příčinu v osvobození Sicílie vojsky USA. Ani velitelé, ani

vojáci si tehdy nedovedli představit jak zrušnému záměru jsou zneužití. V žádném případě však nešlo o náhodu. Tajná světová vláda vždycky plánuje daleko dopředu.

Dnes vidíme, jak se jí mafie hodí k vyvolávání nepokojů, nejistoty, k vysávání a okrádání lidí, ke zničení morálky obyvatelstva, k rozložení států. Do Československa jí umožnil průnik bývalý komunist Pelikán. A pokud jde o další zkušenosti, stačí se podívat do Nizozemí, tvrdě ovládaného sionisty. Amsterdam je nyní městem 120 národností, stal se centrem obchodu s drogami, prostituce a zločinu, původní obyvatelé tam už nemohou žít. Průkopníky narkomanie tady byly levicové a anarchické studentské spolky na školách, kde byli židovští profesori. Konzumaci drog tedy podporovaly i školy a nakonec byla legalizována, dokonce si můžete objednat drogy do bytu. Starousedlíci jsou zděšeni co se stává z jejich dětí, obrana proti vraždícím a loupicím fetišům neexistuje a stát je ještě chrání. Podobný osud má nyní Paříž, která se stala městem mnoha národností. První neblahé zkušenosti z mnohonárodního města nyní prožívá Berlín, nepokoje vyvolávané emigranty hlásí Švýcarsko a další země. Emigrace se stala účinnou zbraní tajných sil. To bylo jejich cílem.

Jenom stádu, zbaveném identity, je možné absolutně vládnout, zbavit je svéprávnosti a proměnit v méněcenné otroky. Scénář vlády zednářů byl a je jednoduchý — uskutečnit jej lze snadno. I když naoko jejich loutkové vlády proti zločinu vystupují, zajisté neušlo ničí pozornosti, že jej ve skutečnosti podporují. K tomuto účelu se prosadil monetarismus a liberalismus, zrušení trestu smrti, omerta v masmédiích. Nic nevzniká náhodně, všechno souvisí se vším. A přece se lidská přirozenost proti zvrácenosti, návratu k bestialitě a zrušným manipulacím intuitivně brání. Světovým náboženstvím se sice strůjci tohoto zla smějí, ale zapomněli na přírodu, jejíž obranná funkce je silnější než oni. A žádná moc netrvá věčně.

Katuse Ubrinská

Co s odpadem?

Jakýkoliv odpad, který vzniká v důsledku našeho života, je dobré hned likvidovat. Zničit, nebo alespoň zpracovat tak, aby nemohl škodit. Skladovat jej jen tak na skládkách je nesmyslné. Tím bychom jen měnili naši zemi ve velké smetiště. Žel lidstvo víc odpadů ukládá na skládkách, než zpracovává a ničí.

Odpad však nemusí být jen průmyslový a komunální. Existuje také odpad společnosti! Jsou jím lidé, kteří svoji činností společnost poškozují, nebo ji zavádějí na sceně. Co s takovým odpadem???

U nás doma sametový režim takový odpad, převzatý z dob komunistické vlády, pilně skládkoval a o nějakém jeho ničení nechtěl ani slyšet. A nechce!!! Naopak jej pečlivě střeží a opatruje. Nyní se nám všechny ten komunistický odpad zase začíná rozlézat po společnosti a pilně ji otravuje. Přistoupíme vůbec někdy ke skutečnému ničení všech odpadů? Aby naše země zase byla čistá? Obávám se, že pokud budeme mít sametový režim, tak ne! Zůstaneme jen fyzickým i morálním smetištěm!

Jaromír Thuma, Praha

EUROMEMO...

Všichni ti theoretikové by si měli zajít někam na "bleší trh", aby viděli, pokud jejich mozky jsou schopny poznat a pochopit, že je to zásada volné nabídky a poptávky, tedy volné soutěže, oproštěním od umělé činnosti politiků a hospodářských "vědců", kteří si myslí, vyloženě jako Planton, že je jejich povinností či privileji, aby člověka řídili a sešněrovali. Dle nich vrcholným a hlavním cílem a účelem je "stát", ne blaho státních poplatníků, a aby mohli vydržovat stát a jeho zaměstnance.

Důkazem o labyrintu, do kterého se ES dostává, je jeden z dalších odstavců výše již uvedeného Euromema. Nadpis onoho odstavce říká, že ES vytýčuje novou dorozumivací, sdělovací politiku... Komise, jejíž způsob vyjadřování ve veřejných prohlášeních a informacích se stal středem ostré kritiky "Maastrichtské dohody" již od doby prvního referenda konaného v Dánsku, přišla s novým způsobem, jak udělat instituci a její návrhy jasnější a viditelnější "obyčejnému" Evropanu. Při předložení svého návrhu o Informacích a sdělovací politice, zvané "Nové pojetí", komisař informací, Joao de Deus Pinheiro, řekl dne 30. června t.r., že "...chceme zabránit zmatku, chceme uživateli profesionálních způsobů, chceme vyhovět požadavkům a chceme hledat spolupráci..." Zprávy pro veřejnost, které byly založeny na množství vnitřních i vnějších analýzách, byly předloženy v žargonu "nových" pojmů, v řeči "komisařské". Nedostatek koordinace zdrojů zpráv vydaných komisí stal se zdrojem nedorozumění...

Konečně začíná někomu svítat, že všichni lidé nemají vysoké školy a když nerozumí, pochopitelně ztratí zájem o záležitosti, které znamenají jeho vlastní bytí či nebytí. Kdo chce mluvit s prostým člověkem, a těch je zdrcující většina, a chce, aby mu porozuměl, musí sestoupit s oblak a chodit po zemi. Ostatně dnešní lidstvo ztěžuje již uvěřit, že platonská filosofie o predestinaci samovyvolenců má vůbec nějaký podklad. Ti, kteří jsou s ní stále opití, patří do rukou psychiatrů.

Pinnacle Home Improvement Loans

Žádné vydání za odhad! Žádné vydání za Title! Žádné vydání za zápis!!!

PŮJČKY DO 55,000

Joan Iwema
First National Bank of Cicero
6000 W. Cermak Rd, Cicero
(708) 780-4970

Doug Jankovic
Berwyn National Bank
7112 W. Cermak Rd, Berwyn
(708) 780-2025

Members FDIC

(Dočasná nabídka)

A-1
QUALITY

(708) 241-1814
24-HOUR SERVICE

ALPINE AIR

Heating - Air Conditioning Refrigeration - Plumbing

EUROPEAN - AMERICAN EXPERIENCE

Delší dobu jsem pracoval pro známou firmu Berwyn Western. Nižší a přijatelné ceny. Free estimate.

PAUL KULHAVY
Contractor

6719 Aspen Lane
Westmont, IL. 60559

Ubohá profesorka

Nedávno som dostala list od priateľky, s ktorou som študovala na Filozofickej fakulte v Prešove. Keď sa vydala za Čecha, naše cesty sa rozišli. Ona sa stala profesorkou na jednom gymnáziu v okresnom meste v Čechách. Ja učím na základnej škole na východnom Slovensku. Po dvadsiatich rokoch mi priateľka napísala. Časť jej listu ponúkam čitateľom:

"Pekne Ti ďakujem za báseň a Kocúrko. Dychtivo som ho čítala svojim kolegom. Je smutné, že v Čechách nekúpiš slovenskú tlač! Myslím, že je to zariadené úmyselne, aby český človek nepoznal pravdu o Slovensku, o názoroch jeho ľudu, nepoznal pravdu o politickom spektre na Slovensku. Pritom v televízi "kecajú", aké je dôležité, aby sme sa navzájom poznávali a lepšie si rozumeli. Sú to ale falošné slová, ktoré majú navonok vytvárať zdanie, že Česi to myslia dobre. Opak je pravdou! Ako príklad uvediem témy k maturitnej skúške z českého jazyka. Predtým na maturitných skúškach bola slovenská literatúra zastúpená v dvoch otázkach, a to predvojnová a povojnová slovenská literatúra. V tomto roku slovenská literatúra nebola zastúpená vôbec a slovenský jazyk bol prezentovaný ako akási odnož českého jazyka. Dokonca predsedníčka maturitnej komisie sa vyjadrila (netušiac, kto som), že Slováci nemajú po vojne žiadneho spisovateľa, ktorý by stál za pozornosť. Samozrejme, že som jej povedala, že s jej názorom nesúhlasím, pretože to zaváňa šovinizmom (čechoslovakizmus by bolo veľmi mierne slovo)."

Uvedená časť listu ma doslova šokovala. Po jej prečítaní som žasla. Nemohla som pochopiť, ako je to možné, že niektorí príslušníci českého národa Slovensko a Slovákov nielenže podceňujú, ale nimi úplne pohrdajú! Ako je možné, že v Čechách sa nedá kúpiť žiadna slovenská tlač, keď v ČR žijú desiatistice Slovákov, ktorí túžia vedieť, ako žijú ich bratia na Slovensku? Čo sa tým sleduje? Čo sa za tým skrýva? Komu to slúži?

Nemožem pochopiť, ako je možné, že na maturitných skúškach v Čechách v tomto roku slovenská literatúra nebola zastúpená ani jednou otázkou? To znamená, že český stredoškôľák nepotrebuje poznať slovenských literátov. "Aká obmedzenosť!!! Na Slovensku také čosi nebolo! A to je naša prednosť."

Ako je možné, že profesorka s vysokoškolským vzdelaním sa opováži tvrdiť, že Slováci po vojne nemajú spisovateľa, ktorý by stál za pozornosť? Nevravia jej nič také mená ako Tatarka, Mináč, Karvač, Zelinová, Plávka, Horov a desiatky ďalších predstaviteľov povojnovej slovenskej literatúry? Alebo s tými menami ešte neprišla do styku? Ubohá, obmedzená a poľutovaniahodná "profesorka". Ako ju len ľutujem! A dúfam, že ju ľutujú všetci Slováci. Alebo sa mýlim!

Milena Šibalová
Slovák Express 20/7

KAROLINA SVĚTLÁ

MILÁČEK LIDU SVĚHO

ČASOVÝ OHLAS

POKRAČOVANÍ

Byl bych velmi nešťasten, Leonilo, kdyby tomu tak bylo, neb nejen na nebi, i v srdci mém vycházelo slunce — slunce to naděje a radosti, že vám mohu snad přece konečně více býti, než jsem vám byl dosud, že mne přijmete a od té chvíle vždy považovati budete za nejméněšního sluhu svého, jenž nechce znáti světlejšího úkolu, než každému přání vašemu vyhověti, nepodaří-li se mu je uhodnouti, než ještě jste je vyřkla."

Leonila na něho patřila s němým, avšak nerajeným pohnutím. Nepochybovala, že slova ta jsou rovněž tak vřele a upřímně míněna jak vyslovena.

"Nesu vám spisy o otázce sociální, u nás zapovězené, mnohé mezi nimi pro celý svět zapovězené, z nichž se mi přece poštěstilo dobytí jakýsi exemplář, abyste poznala i nejkrajnější náhledy těch, kteříž jako vy chtějí pomoci, hojiti. Kéž by tak hodlali činiti rukou vaší nezištnou a šlechetnou! Ale nevím, nevím... Nuže, vždyť budete čísti a sama souditi. Šťastně se mi podařilo přes hranice s nimi se dostat. Vak byl sice prohlédán, ale měl jsem vše v něm tak dobře zařizeno, že ušlo pozornosti, co pod dnem se skrývalo."

A Boleslav položil svůj vak, který byl vcházaje na zem postavil, vedle sebe na sedadlo.

"Vy jste se odvážil na věc, jež mohla míti pro vás velmi nemilých následků, a věru nevím, kterak se vám mám za přátelskou službu tu poděkovati," chvějícím se hlasem Leonila mu pravila.

"Vy mluvíte o odměně, Leonilo? Opakuji, že nevím, kterak se mám já odměniti vám, že život můj chcete prozářiti novým světlem, že mu chcete vytknouti význam vám poněkud milý," odušil neméně dojat než ona. "Ale rychle, rychle, stále se obávám, abychom nebyli vyrušeni; podívejte se na poklady, které se mi podařilo pro vás dobytí."

A Boleslav vyrovnal na stůl před ní stoh brožurek, v obálkách všech barev, z nichž některé dráždily oko vazbou křiklavě krvavou. Byly to nejméněšnější plody onoho oboru literatury, vyzývající k odboji brannému, převratu každého řádu, poněvadž prý vše na základech nespravedlivých zbudováno, a ke krvavé odvetě těch, kteří jsou hlavními jeho sloupy.

Leonila dychtivě sáhla po knihách, které jí Boleslav jednu po druhé podával, čta jí tichým hlasem titul na deskách.

Najednou sebou oba trhli. Stejně horlivě zabráni v přehlídce svou, nebyli si povšimli, že se za nimi dveře volně otevřely; jisti jsouce, že nikdo ze služebnictva nebude si troufati vejíti, přeslechlí liščí kroky měkkými koberci tlumené a zpozorovali Vladimíra teprve, když již několik vteřin s jízlivým úsměvem s jednoho na druhého pohlížel.

Polekána upustila Leonila knihu, již právě byla otevřela, aniž Boleslav se pohnul, aby ji zdvihl. Učinil tak na jeho místě Vladimír, podáváje jí knihu s ironickou úklonou.

"Prosím za odpuštění, že vytrhuji," pln sršícího posměchu přerval rozpačité mlčení. "Ale slyše v průjezdě od správce višňovického, že se vrátil bratránek z cesty, nemohl jsem odolati, abych jej ihned nepozdravil, tázaje se, kterak se bavil na výletu tom, pro něž tak náhle se odhodlal. Leč nechám si otázku tu napodruhé, nebudu tě déle rušiti. Vidím, že překážím. Jen když jsem jej zahlédl zdravého a v dobré míře." —

"Nerušíš nás, Vladimíre, dokonce nás nerušíš," zdržovala jej Leonila s planoucími tvářemi; "naopak, jsem ráda, že ti mohu ukázati a při tom pověděti již teď, co bych ti byla ukázala a pověděla za několik dní." —

"Jsem velmi zvědav, jakou to zповědi mne ráčís obmysliti," bodavě prohodil.

"Prosila jsem Boleslava kdysi, by mi zaopatřil knihy, které seznati zdálo se mi nutné," jala se Leonila kvapně a zmateně vypravovati. "Byl tak ochot-

ten, že se pro ně vydal až do Lipska, chtěje mně podati trest všeho toho, čeho jsem si poznati žádala. Jsoutě to spisy jednající o tom, co se vžilo nejen do srdce mého, nýbrž i do srdce tvého. Odpusť, jsem dnes jaksi nervosní, podívej se sám, jakou lekturu jsem ti chystala, až bych byla mezi knihami těmi výběr učinila. Vřele si přeji, abys veškeré ty náhledy poznal a uvážil, než na vyšším místě náhledy a úvahy svoje sám proneseš."

Vladimír měnil barvy, slyše ji s takovou určitostí se zmiňovati o jeho úvahách. Zarazilot jej, že si troufala, k čemu dosud se neodvážila, totiž dotknouti se jich zpřímá, ba přisvojiti si o nich nejen úsudek, nýbrž na ně i jakýsi vliv. Již to tu bylo, čeho se byl vždy obával, pro co se jí vyhýbal, získav jí Boleslava za společníka, aby myšlenky její od nich odtrhl a jinam obrátil. Ó, nemýlil se tedy přece, tuše, jak ji zaměstnávají! Chtěje se vyhnouti i tentokrát jako vždy jindy přímé na její vyzvání odpovědi, učinil k přání jejímu a vzal několik knih po sobě do ruky, rozevíraje je s velkopanským posunkem, avšak odhodil jednu po druhé, jako by se byl žhavého železa dotknul.

"Dobře, dobře," kývl konečně hlavou po dlouhé nepřijemné přestávce, kdež patrně po odpovědi přiměřené se rozmýšlel, "těším se ovšem na zábavu tebou tak laskavě mi připravenou, k čemuž můj dobrý bratranec ti podal s takovou přátelskou pro nás oba ochotou ruky pomocné. Avšak za jednu věc prosím, a to velmi určitě, tak určitě, jako jsem tě ještě za nic neprosil, co ráčís pod krovem mým sídleti."

"Mluv a buď přesvědčen, že se stane zajisté vše k přání tvému," ubezpečovala jej Leonila šťastna, že její prosby zcela neodmítl. Očekávala najisto, že se bude vynilovati, předstíraje, že již je v práci příliš pokročilý, aby seznámení se s knihami těmi mohlo míti pro něj jakýsi užitek, neb dokonce tvrdě, že práci již napřed do Vídně zaslal.

"Žádám si, abys tyto knihy žádným způsobem zde ve psacím stole svém neponechávala," určoval jí s pohledem od ní odvráceným, hlasem podivně změněným, sípavým, z něhož ona, tušíc vždy, co asi v jeho nitru se děje, lépe než z kteréhokoli jiného znaku poznávala, jak velice jest v mysli své rozechvěn a rozčilen. "Odnese si je Boleslav opět ve vaku tom do svého pokoje, kdež jej pak opatrně sčíteji bude, aby nikdo ze služebnictva netušil, co si v něm přivezl a co v něm chová. Ano, dlužno nad obsahem jeho petrolejnickým velmi pečlivě bděti, aby žádné cizí oko zvědavě do jeho hloubek nenahlédlo. Buďte bratranec můj tak laskav, že ti ony knihy, kterých si budeš přát, vždy po svazcích přinese a zas odnese. Stanovuji vše to, jelikož doufám, že bude bedlivější tebe; vy dámy berete podobné záležitosti příliš zlehka. Podobá se mi totiž po nějaký čas, že nejsou všichni lidé z našeho nejbližšího okolí tak spolehlivi a nám oddáni, jak by býti měli, a zvědavý pohled některé komorné neb panské do tvého šuplete mohl by nám způsobiti velmi nemilé průtahy úřední. Nehněvej se, Boleslave, na mne, že si hraji dnes výjimečně na kantora, ale jak se teď věci mají, kdež rostou spolky socialistické jako houby po dešti, znepekující orgány, jimž jest svěřeno bděti nad veřejným bezpečím, a kdež se neustále pátrá po jejich účastnících, tajně sice, ale s tím větší přísností, obzvláště v místech, kdež nahromaděno tolik dělnictva a tudíž hořlavé látky jako v Orlovicích, není napomenutí moje zajisté nikterakž neodůvodněné neb dokonce plané."

"Ubezpečuji tě, že i bez tvé domluvy byl bych knihy ty k sobě vzal a jako majetek svůj u sebe choval. Nic by mne tak nedojalo, než kdyby měly k vůli nim povstati jakési pro tebe či pro tvou choť nepřijemnosti," sliboval Boleslav, rovněž jako Leonila podivně dojat způsobem neklidným, jimž si Vladimír počínal.

"Společám na to," opakoval tento znova důrazně. "Knihy ty musí nevyhnutelně zůstati u tebe a tvým majetkem... Teď však nechme toho již konečně. — Slyšel jsem od správce také, že byl tak smělý, tebe, Leonilo, učiniti strážkyní jakési ukázky listovního papíru, který jsem si u něho objednal. Chtěje teď letmo v pokoji svém cosi si zaznamenati, přišel jsem na to, že celá dosavadní má zásoba vyčerpána. Kde máš klenot pro mne ti svěřený? Nenamáhej se, již

MILÁČEK LIDU SVÉHO

ČASOVÝ OHLAS

jej vidím. Nevolej nikoho, prosím, odnesu si jej odtud sám. Odpusťte, že se vzdávám tak kvapně společnosti vaší nad jiné mi příjemné. Jest mi neodkladně několik dopisů vlastnoručně napsati. Měls přece vždy dobře, Boleslave, že se ti do obchodu nechťelo; ukládá člověku více než který jiný obor povinností neodbytných."

A pokynuv hlavou, se svým nejbojovnějším úsměvem, v němž se byl stal v poslední době pravým virtuosem, opustil Vladimír pokoj, odnášeje si sám stůl složek listovního papíru, jehož měl, jak tvrdil, neodkladně potřebí, znova se bráně Leonile, která chtěla povolati k tomu úkolu lokaje.

Když ohlas kroků jeho přestal na chodbě se rozléhati, nastalo dlouhé, trapné ticho v salonu Leonilině. Ni mladá paní, ni mladý muž nebyli s to si zapřítí, že se děje ve Vladimírovi cosi kromobyčejného, mohutného, hlubokého, co byii nejspíše vyvolali oněmi knihami, z čehož oba netušili nic dobrého pro zájmy svoje. —

Obzvláště Leonila uhodla ve zřejmém pobouření jeho mysli hněv krutý, že se odvážíla způsobem tak rozhodným vmísiti se v záležitost, kterou považoval pouze za svou, v níž chtěl zůstat každý jiný, jak jí byl tolikrát dal na srozuměnou, především však vlivem jejím neobmezen, aby si mohl snad při zdaru jejím říci: „Ejhle! toť zcela dílo moje."

Ale mělo se dílem tím skutečně cosi zdařiti a nikoli spíše zmařiti...?

Leonila si přejela náhle rukou přes čelo ubledlé, všecka krev se jí hrnula při myšlence té, již si dnes ponejprv určitě a důsledně domyslíti troufala, neobávajíc se jako jindy, že se tím způsobem neprotiví jitelným na manželu prohřešuje, k srdci, jež se počalo rozvířovati jakousi nenaznačitelnou předtuchou, kteráž se jala vše kolem ní zastíratí sinem temným, hrozivým.

„Ano, odnesete si svůj vak," náhle Leonila promluvila k Boleslavovi, úzkostlivě ji pozorujícímu, „a ukryjte jej k výstraze svého bratrance co nejopatrněji. Vak odnesete," dodala pořad více a více zmatena, „ale knihy... ty zde zůstavíte."

„Čeho si to na mně žádáte po tom, co jsme Vladimírovi tak svaťe slíbili? Nemí ani možná, abyste návrh svůj doopravdy minila," vzpouzel se jí Boleslav nemálo podiven.

„Neobmeškejte se zbytečným okolkováním," velitelky proti němu se vztyčila. „Vězte, že nikdy nepřipustím, aby knihy ty přišly do vašeho pokoje. Proč? vám teď vyjevíti nemohu. Ó kéž by nikdy nastal okamžik, kde byste toho uhodl. Považujte mě za nespolehlivou, nestálou ve svých slibech, lživou, za vše, co chcete, jen když mi vyhovíte. Rychle, rychle, dejte si přece říci, zapřisahám vás, abyste mi učinil po vůli!"

„Nuže, staniž se tak," Boleslav konečně jí povolil, vída její hrozné rozehvění, jež umírniti a utišiti uznával v této chvíli za nejpřednější svou povinnost. „Ale vězte, že se stávám dnes po prvé v životě svém věrolomným."

„Neobtěžujete vyznáním svým nikterakž moje svědomí," ubezpečovala jej trpce, pomáhajíc mu knihy, po stole rozložené, horečnatým spěchem shledávati. „Zde ty, které jsou méně závažné a kompromitující, skryjte tam v mé schránce na nohy, každou brožurku vložte do jednoho ze sešitů nejspodnější ležících. Klíč stáhněte a položte jej tam do té přihrádky. A tu ony v těch zhavorudých obálkách, kteréž počít Vladimír, upíraje na ně svoje nejrozličenější pohledy, názvem „petrolejnické", svážeme zde do těchto tak ozdobně vyřivaných desk, kdež jich zajisté nikdo hledati nebude, a kresby z nich odstraňte. Ach jaké to štěstí! kryjí desky právě titulní listy, jako bych je byla pro úkol ten schválně zhotovila. Nikde nic podezřelého nečouhá, ovšem pouze jen na první pohled a pro toho, kdo se nedostane hlouběji. Nutno se postarati, aby tak se nestalo... Jak jste loudavý, Boleslave,

pospěšte si přece! Čas kvapí, každou chvíli nás může opět překvapiti jakási nepředvídaná náhoda. Tak, teď desky zase zavažte a to hodně pevně. Vytáhněte zde to šuple nalevo, mám v něm svou korespondenci. Ví to komorná moje o pohlízi sem jako na nějakou svatyni, jí nepřístupnou. Vyndejte všechny ty balíčky dopisů. Položíme desky až na samé úno a pak je jimi zas pokryjeme. Dobře tak. Jsme hotovi."

„Kéž by Vladimír nikdy se nedozvěděl o naší neposlušnosti," vzdychl si Boleslav. „Domnívám se, že by nám jí nikdy neodpustil."

„Nejen že by nám jí nikdy neodpustil, ale mstil by se nám oběma neuprositelně," zachvěla se Leonila, plaše na dveře se ohlédnuvši, jako by se byla obávala, zdali opět neslyšán nevešel, aby se přesvědčil, kterak si váží choť i bratranec jeho vůle. „Ale teď jděte! Jeť nejvyšší čas, abyste šel."

XXII

Vladimír se dal pro oběd u choti své omluviti za příčinou jakéhosi náhlého, nepředvídaného řízení v některém ze svých závodů za městem ležících, při čemž dodal sloužící, že tím více se těší na společnost milostpaninu při večeři.

Přes lichotivý tento vzkaz obávala se Leonila, že to nebude večere příliš příjemná. Ztrávilat za příčinou tou celé odpůldne v úzkostlivém očekávání, jako by nad ní se kupila bouřlivá mračna, z nichž hrozí blesk každou chvíli se vyřítiti a sjeti. Koho si vyhlídne za obět? Neměla nikde stání ani pokoje. Přecházela s místa na místo. V některém okamžiku se jí zdálo vše tak nepovědomé kolem ní, jako by sem byla právě zavítala. Což zde nebyla skutečně dosud cizinkou?

Konečně se uchýlila k malému Leonovi, jenž jí uvítal výtkitky radostnými. — Přitulila dítě pevně k prsům s tváří tak postrašenou, jako by se byla děsila, že kdosi zamýšlí jí je vyrvatí, a hoch, jako by byl mohl tušiti, co v ní se děje, obtočil malé svoje ručky pevně okolo jejího krku, pokrýváje bledou její tvář stem polibků.

„Vid', že jsem tvým," šeptalo dítě, „že nejsem taťkovým?"

Neodpověděla, jen chlácholivě tvář dítěte hladíc. Byla by si přála, aby byl Leon Vladimíra miloval, ale dítě, které se k němu mělo v prvních okamžicích s takovou zvláštní přichylností, jaksí v ohledu tom schladlo, a skoro se zdálo, že na ně přechází onen odpor k němu cit, jenž matku z jeho domu vyštval, pudě jí zamlčeti mu narození jeho. Jen na domluvu Leonilinu nechával se od Vladimíra bráti na klín, hejčkatí a líbatí. Když jej potkával bez jejího průvodu v zahradě, kde mohl, plaše se mu vyhýbal, ba často dost v plném trysku před ním utíkal.

Povšiml si toho ovšem Vladimír a nemálo jej poškořovalo, že každý úsměv vlastního dítěte děkuje teprve rozkazu Leonilinu. Byl však příliš hrdý, aby dal na sobě znáti, kterak jej to dojíhá; ale počal také k dítěti chladnouti, pořad méně a méně o ně dbáti, a někdy minul celý týden, aniž se po něm zeptal.

Leonila nevěděla, má-li se nad tím smoutiti nebo těšiti, že hoch nedbaje o otce, jenž se byl měkkoostí u něho zcela neobvyklou o jeho lásku ucházel, Ine stále jen k ní, dnes však se z toho doopravdy zardovala, a položivši hlavu svou na hlavu dítěte, zašeptala s proudícími slzami: „Kéž bys mi ponechal navždy srdce svoje, aby ti je otrávití nemohl, jak si více a více otravuje srdce vlastní."

Sloužící oznamuje, že pan doktor Snětivec se zve jako host k dnešní večeři, vytřhl ji z dumání. Leonila uvítala zprávu tu s opravdivou vděčností, skoro jako poselství z nebe samého. Nemohla si ani představit Vladimíra mezi sebou a Boleslavem, stále si připomínajíc, s jakou to tváří je byl opustil. Doufala, že před doktorem skryje svůj špatný rozmar, nepodařilo-li se mu dosud se sebe jej střístí, věda, že by tento příštího dne o jiném nemluvil, vybízející každého, s nímž by se setkal, aby přece přemýšlel, co asi jej zavínalo.

Dobře byla uhodla. Vladimír vcházející s bouří na čele do jídelny a spatřiv doktora, nutil se do dobré míry, což se mu tak skvěle podařilo, že zanedlouho překypoval vtípem, čímž nakazil nejen doktora, který dnes také jaksí vážně a slavnostně před sebe hle-

Pokračování příští středu

Hurá do Evropy

Hurá! Rozletme se do Evropy! A vpustme ji k nám! Světu je přece jedno, že do ní poletíme jako žebřáci. Nevadí mu asi ani to, že mnozí tak pojedou raději potajmu, aby někdo předčasně neodhalil jejich připravované lumpárny. Samozřejmě Evropa k nám vstoupí mnohem honosněji. I když v naleštěných mercedesech bude sedět také mnoho mezinárodních lupičů. Tak to přece v naší moderní Evropě chodí.

Proto také naše vláda kašle na nějaké to budování naší vlastní země. Byla by to zbytečná námaha. O to, co nám zbylo po době komunistické nadvlády, se přece ráda postará Evropa. Proč bychom to napravovali a opravovali, když si to rádi opraví jiní. Samozřejmě pro sebe. My s tím ale nebudeme mít žádnou práci. Práce jsme přece za komunismu užili již dost a ruce od ní bolí. Raději pojďme do Evropy, možná se nám tam podaří v nestřežené chvíli něco štípnout. A když nás chytí? Nanejvýše se dostaneme do kriminálu a v těch západních není přece nikterak zle. Najst člověk dostane, na cele může mít televizor a pustit jej musí. Tak co?

Že naše země již nebude naš? Že bude patřit Evropě finančníků? Na tom přece nesejde. Naopak o to přece jde! Náš smysluplný prezident nám nakázal pochodovat do Evropy, tak pochodujme. Prezident se přece sluší poslouchat.

Jaromír Thuma, Praha

Ptačí mozeček

Vyniká-li někdo mimořádnou pamětí, říká se o něm "Má paměť jako slon". Jsou i státy, které si slona daly do znaku. Naše republika byla v tomto trochu skromnější a spokojila se jen se lvem. I to je však tvor chytrý a hlavně důstojný! Ani věrnost mu nechybí. Stačí si přece vzpomenout na českou báji o Bruncvíkovi a jeho lvu. Jenom je škoda, že jsme u toho lva nezůstali. Komusi se asi zdál moc majestátný a pro zbabělce nebezpečný a tak se jej snaží nahrazovat jiným tvorem. Asi z obav, aby jeho maličkost vedle majestátnosti lva nezanikla. Proto se tak důrazně dere vpřed u nás dnes skupina lidí mávajících praporem s ubohou siluetou holuba. Toho lze přece snáze zvládat. Podle toho však lze usuzovat i na jejich vlastnosti. Říká se přece "Jaký pán, taký kmán!" Vzhledem k tomu, že holub příliš velkým mozečkem neoplyvá, dá se soudit, že jeho pán také v tomto ohledu na tom nebude nejlépe!

Jaromír Thuma, Praha

ČTK Praha: Podle průzkumu veřejného mínění, provedeného u vybrané skupiny respondentů, by i za současné situace ODS premiéra Klause, známá podle symbolu letícího holuba, získala ve volbách největší procento hlasů.

Ví laskavý čtenář co to je ČSSD? Po léta to bývala oficiální značka Československých státních drah, před nastolením svinstva Benešovy Národní Fronty ČSD. Je proto dobře nahlédnouti do zvláštních, již existujících slovníků "zkratek" českého jazyka. Zatím nemluvíme ještě o novém slovníku cizích slov vpašovaných do našeho jazyka hlupáky, kteří sice neznají dobře anglicky, ale kteří užívají zprzněných anglických názvů jako devastace, devastovaný, šok, šokovat, šokování, stres, dimenze, ačkoliv když mluví anglicky, nikdo jim nerozumí.

Tož co je to ČSSD? Nejsou to dráhy i když spojitost je nápadná, jak ukáží později. Dle výše zmíněného již slovníku "zkratek", tato čtyři písmena stojí pro "Českou stranu sociálně demokratickou", dříve Československou sociální demokracii. Síla soc. dem. za První republiky spočívala v sedmdesáti tisícové "modré" armádě ČSD, to je zaměstnanců Československých státních drah. To jsou ti lidé, kteří zabránili automatizaci našich drah, neboť by jinak asi 40-50% lidí zaměstnaných u drah ztratilo své zaměstnání a tím by byla pochopitelně ztratila také strana. Oni byli zodpovědní za světoznámou špínu a zanedbání, kterou oplývaly naše dráhy, vagony a toalety, jak je tomu do dnešního dne. Naše dráhy bývaly výhradní domenou strany sociálně demokratické, rodičů a bratrů komunistického a podobného socialistického svinstva, které vrhlo lidstvo o 100 let nazpět.

Ve své zprávě o činnosti politických stran v České republice, přináší "Budování státu" z července t.r., pod hlavičkou "Opozice (viz pozn.č.1), tuto zprávu:

"ČSSD. Po ustanovení Realistického bloku..." (viz pozn. č.2) "...hovoří sociální demokraté často jeho ústy...(viz pozn.č.3) "...aby tomuto seskupení dodali váhu. Obviňují jménem tohoto bloku vládní koalici z politiky, která vede k úpadku. Chtějí vytvořit nekomunistickou alternativu k současné vládě, stínový kabinet. Krokem k tomu bylo jmenování prvních členů tohoto kabinetu, který zatím tvoří jen 5 mužů..." (viz pozn.č.4) "...Zahraniční politikou se zabývá bývalý velvyslanec ČSFR v Itálii, M. Holub..." (viz pozn.č.6) "..., hospodářstvím profesori Zelený a Matějka, sociální otázky a práce byly svěřeny bývalému ministrovi P. Millerovi a zemědělství dostal na starost tajemník Zemědělské unie Čech a Moravy..." (viz pozn.č.7) "...Bartoš. ČSSD soustavně pracuje na své vnitřní konzolidaci..." (viz pozn.č.8) ..." a připravuje se zřejmě k energické "oposičnické..." (viz pozn. č. 9) "...politice, o které hovořil M. Zeman po svém zvolení za předsedu..." (viz pozn. č. 10)

Zřejmě někdo z "politopitologického ústavu" četl něco o "stíňovém kabinetu" a zřejmě tomu opět nerozuměl. Možná, že měl na mysli "ve stínu lípy, kde roste mnoho sněti..." Ten existuje v Anglii, v České republice pouze hodně sněti.

Ovšem důvod je zcela jiný, než co zamýšlejí rodiče, sourozenci, ostatní bližší příbuzní a pozůstalí komunistického svinstva. Zřejmě nepostřehli, jako převážná většina našich lidí a kontinentálních Evropanů vůbec, že v Anglii, podobně jako v Americe, je většinová volební soustava: kdo dostane nejvíc hlasů, osoba, ne partaj (!), bere všechno, vyhraje; ne tedy poměrné zastoupení podle počtu mandátů, které dostane ta, či ona politická strana, což je jediným důvodem k existenci velkého počtu stran. Rozhodně ne nesvornost národa, která bývá záminkou jistým individuím, aby mohla rozhodovat o počtu politických stran (numerus clausus) dle svého gusta. Ve volební soustavě založené na většinovém principu existují obyčejně pouze dvě velké politické strany, jedna menší a pak zcela bezvýznamné straničky. Zájmové skupiny se nacházejí v lůně hlavních politických stran. V systému voleb, založených na poměrném zastoupení, převládá tendence ke zrodu stran se zřetelem na zájmové skupiny. V prvním případě, ve většinovém volebním systému, spory zájmových skupin se vyřizují v nitru politických stran, zatím co v druhém případě se zájmové skupiny perou na veřejném, politickém kolbišti.

Až pikantně zajímavá je účast a činnost pana Zeleného ve straně sociálně demokratické, strany marxistické. Pro autora tohoto článku to není nic nového. Pan Zelený se již dávno prozradil tím, že má popletený i základní národohospodářské výrazy, které musel znát každý, kdo chodil do dvouleté obchodní školy, o národohospodářských teoriích ani nemluvě. Jeho přežvýkávání "kuponového" systému je až legrační. "Kupony" a "akcie" (nebo-li "podíly"), jsou dvě různé věci! Jeho názor, že zaměstnanci mají být podílíky podniku a mít účast na jeho vedení voní neokomunismem. Jeho tvrzení, že v Americe je něco takového zcela normální, je velmi slušně řečeno, absurdum. Konečně, jak on to ví? Ze studia obchodní administrace (business administration), ze studia vedení podniku (management), ze studia tržní politiky (marketing)? Ze zkušenosti? Vždyť ten člověk v životě se nepodílel na činnosti, práci, kde vzniká reálná společenská hodnota, natož aby byl zaměstnán ve vedení podniku! Vždyť to je přímo drzost vykládat lidem, jak se vede podnik, když ten člověk pouze seděl v umělém skleníku kde se zabýval komentáři psanými o zkušenostech lidí, kteří opravdu pracovali. A jít do politiky bez zkušenosti? To dělali Stalinové, Hitlerové, a všichni ti, kteří se štítili práce, neboť se považovali za něco "intelektuálně" nadřazeného!

Zde v Americe jsou miliony absolventů těchto společenských "věd" a jako každá společenská věda v Americe, zapáchají primitivismem a pouhou spekulací. Není náhodou, že Amerika je na pokraji bankrotu. Všechny, opakují a zdůrazňují, všechny americké přední společnosti vykazují bilionové (miliardové) ztráty. Federální rozpočet je po dlouhá tisíciletí ve schodku, díky kongresu, jehož členové si v pravém slova smyslu

kupují hlasy sliby, které nelze splnit; stále se jen vydávají vládní dlužní úpisy. O schodku v mezinárodní platební bilanci, dovoz do Států je každý měsíc o biliony (miliardy) dolarů větší než je vývoz, se mnoho nemluví. Lidé ani nevědí o co jde! A přec platební mezinárodní bilance je nedělitelnou součástí celkového federálního rozpočtu, neboť vývoz peněz, t.j. jednoho z prostředků směny, oslabuje jejich kupní sílu. Jak dlouho může rodina vydávat více než je její příjem? Jak dlouho může tak hospodařit podnik? Jak dlouho si může stát a národ dovolit žít na dluh a čekat, že jednou jeho děti to vše "nějak" zaplatí? Tím, že budou dělat nádeníky Číňanům, Japoncům a všelijaké té asiatské svoloči? Vždyť k tomu již dochází! Nemylme se. Ti lidé myslí naprosto jinak než my. Jejich "usměvavé" tváře nevyjadřují to, co vyjadřuje naše západo-evropská, tedy křesťanská, civilizace.

A tento hospodářský primitivism hlásají prorokové jako Zelený, spolu se svým kolegou ze studií, Klausem, dalším falešným prorokem, z typicky komunistické nalejvárnny, jako byla Vysoká škola ekonomická v Praze. Ta je považována za "undergraduate study", ne za dokončené nižší vysokoškolské vzdělání. Studium národního hospodářství v ČSR bylo zrušeno v roce 1948 a nahrazeno t.zv. politickou ekonomikou, t.j. marxismem. Marxism byl a je podkladem všech společenských věd komunistického řádu, necht' jde o studium práv, sociologie, psychologie individuální či sociální, historie společenských věd a pod.

Pan Zelený nejen že zneužil Hlasatele pro své přímo chorobné ambice, a kariérism, ale pokoušel se se svými "veksláky", o nichž napíši příště, zmocnit se těchto novin. Byli však lidé, kteří jasně viděli, že panu Zelenému čouhá z pod kalhot rudá spodnička, jako většině jeho vrstevníků, necht' jsou si toho vědomi, či nejsou. Jeho účast ve snaze neokomunistů, kryjících se před politicky nezdělanými lidmi pod rouškou jmen jako ČSSD je toho důkazem. Do této skupiny patří ovšem i jeho kolega Klaus z ODS, který také "studoval" ve Spojených státech. Výsledky jsou vidět! Hospodářský krach, kdysi jedné z nejpřednějších, kulturně a hospodářsky nejkročilejších zemí civilizovaného světa, se rýsuje na obzoru. Podstata země byla sežrána socialistickými kobyilkami. Ale i kobyilky chcípnu, když nezbyvá ničeho k ukradení.

Pozn. č. 1: To "z" není tisková chyba, to je "gramatika" bolševických dětí — "gde domof můj". Dle nových "Pravidel českého pravopisu", rozuměj bolševického, když nevíte, zda psát v nějakém slově "z" či "s" piště "z"!

Pozn. č. 2: Dle slovníku zkratek "RB" však znamená "Rada bezpečnosti OSN" což je ovšem opět špatně, neboť se říká a píše Bezpečnostní rada OSN, což je něco jiného. Ta česká zkratka znamená nějakou organizaci policajtů, kteří mají chránit OSN před "teroristy".

Pozn. č. 3: (?).

Pozn. č. 4: Špatná čeština — znamená to také, že "kabinet tvoří 5 mužů", tedy, že "je stvořitelem pěti mužů" a ne, co si písálek z "politopitologického" ústavu právnické fakulty v Brně asi myslel, že "kabinet se zatím skládá z pěti mužů", či správněji, že "je složen z pěti mužů".

Pozn. č. 5: Záměna prvního a čtvrtého pádu je jasná, což je látkou čtvrté třídy obecné školy, alespoň bylo v První republice. Správný je ovšem druhý pád.

Pozn. č. 6: Byl také komunistka jako většina těch velvyslanců, synů vrahů a členů vražedné organizace komunistické strany?

Pozn. č. 7: "Zemědělská unie" není ve slovníku zkratek.

Pozn. č. 8: Konsolidaci.

Pozn. č. 9: Míněno oposičnické.

Pozn. č. 10: Krásná ukázka slohu spolkové češtiny (!).

Škoda českých čertů

Sametová alergie

Kdo ještě nezapomněl krásy starých českých pohádek, ten si jistě vzpomene i na čerty, kteří v nich nesměli chybět. Nebyli však strašní. Spíše to byli takoví docela milí troubové, které vždy nějaký ten český Honza či Káča převezli. Do pekla si odnášeli jen skutečné krkouny a nafoukané nepoctivce.

Škoda zapomenutých pohádek. Škoda našich českých čertů. Kdyby zde byli jistě by nás mnohého podvodníka či lháře zbavili. Doce-la rád bychom jim je pomohli donést až k branám pekelným. I na otop pro kotle, ve kterých by je za jejich hříchy smažili, bychom jim přidali...

Jakousi podivnou alergii trpí naši sametoví představitelé moci. Jako někdo nesnáší pyl kvetoucích trav a dusí se v době jejich květu v astmatických záchvatech, tak naši sametoví nosodruzí nesnášejí — pravdu! Ta je dokáže vydráždit až k nepřičetnosti. Obdobně alergič-tí jsou také na všechny, kteří se odváží pravdu říkat. Hlavně pokud ji říkají nahlas a veřejně. Naši samet'áčci jsou na tom již tak špatně, že pravda řečená přímo do očí by je mohla zabít. Proto také raději s nikým nehovoří. Bavi se jen mezi sebou. Jak nešťastní jsou asi tito lidé... A jak necitelní ti, kteří jim ve své nehumánnosti říkají pravdu...

Jaromír Thuma, Praha

Zpovídám se Vám, Otče premiére, že ...

Jan Černý

Stal jste se uznávaným i obávaným expertem přes náboženství. Protože se však kolem stále častěji a naléhavěji ozývá "Dost bylo Klause!", jako věřící jsem šel sám do sebe, zpytoval jsem své (i Vaše) svědomí, a mám dojem, že oba se máme z čeho zpovídat. Jsem starší, ale pokornější (jestli víte co to je), a proto se:

Zpovídám, Otče premiére, že jsem se vůči Vám dopustil těchto hříchů:
— Nepřekazil jsem Vám zločin vlastizrady, který byl naplněn rozbitím Československé republiky, a dopustil jsem se tím zločinu zbabělosti.

— Nevaroval jsem Vás před následky nebetyčné nafoukanosti, a závidím kamarádům, že tuhle — Vás odrovnávající — nectnost zachycují lépe, než by mohlo něčí písmo.

— Když o Vás sprostě mluvil jeden občan (ale i celé skupiny!!) zato, že byl Vaši vládou ožulen o valorisaci jeho důchodové almužny, připojil jsem se k proklínánímu, a dodal jsem mu další argumentační materiál (kupříkladu... to by dalo na knihu, a zpověď má být výstižná a krátká).

— Chtěl jsem zřadit provládního straníka za obhajobu Vaši teze, že "každý se musí o sebe postarat sám" (pamatujete?: "...no co, co, jaká společnost?!"), neboť jen z naší ulice znám nejméně tucet lidí, kteří se v poměrech Vámi zavedených o sebe postarat nemohou, zatímco o Vás a Vaši rodinu se stará státní pokladna, policie, speciální zdravotnictví i cizí sponzoři.

— Napsal jsem o Vás do samizdatu (ano, už je tu zase!) článek, že odíráte občany a jste benevolentní ke zločincům a podvodníkům snad z celé Evropy, kteří si zde perou špinavé peníze, takže naše zmrzačená republika je tím až světoznámá — nemluvě o pražských sídlech všech mafí světa.

— Těch článků jsem napsal popravdě víc, a jeden také o Vašich zlých a chladných přivřených očích, které zvlášť v oblasti privatisace nechťejí vidět majetkové i daňové gigantické úniky, a bagalujete je slovy jako "malíčůstky", "hloupůstky", "větičky" (ještě že nefeknete "vy moji blbečci"), zatímco "lumpárna" se v tom směru ve Vašem slovníku nenachází.

— Nevyřídil jsem Vám vzkaz skupiny udřených občanů z jižní Moravy, abyste už šel s těmi ekonomickými grázlovinami "někam", což mohlo mít na Vaši jejítnou citlivost vliv, a před rozpadem státu byste uraženě podal demisi. Mohlo to zachránit stát i nás všechny (ovšem kajícnou demisi můžete podat kdykoliv!).

— Jednal jsem parazitně ba protistátně, když jsem si jako důchodce dal natruc (a v pracovní době!) v cukrárně "dortíčky", jen abych popudil Vašeho sluhu v městě N., který prý tyhle provokace důchodců, jako mnoho-obročný politik a zdravotník, zvlášť bedlivě sleduje, aby se Vám zavděčil.

— Jako politický vězeň z let padesátých Vás pochopitelně (!!) nemám rád, ale i obdivuji, protože "nedopustit se" v onom období ničeho pro komunismus, ani proti němu, to bylo — při Vašem vzdělání, postavení a praxi — jako jít v hustém dešti a nemít na sobě ani kapku.

— Za tu "poslední kapku" vůči zázračně oživené církvi, jsem Vám dokonce hříšně vděčný (spolu s M. Zemanem), protože moje církev by Vám jinak vlezla "nevínkam", v naivním přesvědčení, že si Vás nakloní (viz Te Deum pro neznaboha, Vašeho nadkolegu).

— Klejí, a jsem i jinak slovně sprostý, když ve zpravodajském večeru "nesejdete" s obrazovky, a přitom ještě chcete "nějakou tu vlnku". — Dalšího hříchu se navíc dopouštím, když mám radost z Vaši takhle acháné publicitní sebevraždy.

— V oblasti hříšné spřejnosti se denně dopouštím proti Vám hříchu tím, že držím jednu vědoucí ruku, aby Vám už teď napsala něco z životopisu úplatkářského privatisátora (nyní ve vládní funkci), dále že Vám ze srdce přeji i nadále totálně nešťastnou ruku při výběru spolupracovníků (v kobrării můžete přece sáhnout jen po hadovi).

— S oblibou jsem poprával sluchu lžím o Vaši letecké společnosti, vilách, bytech a kontech, což prý — dle hloupého rozumu lidí — je pro bankovního úředníka nepřislušné (aniž by vzali v úvahu Vaše osobní riziko po příštích volbách, byt' existenčnímu riziku nebudete vystaveni ani za deset dalších životů).

— Tleskal jsem skupinovému nápadu, že byste se "po přeslici" měl přemístit na Slovensko a dát tam k dispozici Vašeho hrobařského génia (po obnovení celistvosti státu byste měl amnestii).

— Z oblasti "nicůtek" jsem Vás dosud neupozornil na hlavo-kyvný průvan kolem Vás, zvlášť když jste snímán s jiným hlavo-kyvným ježkovitým přítelem (zato mojí publikační zásluhou je odstranění kňučivého způsobu projevu, takže teď snižujete hlas o jednu oktávu, byt' ve vzteku někdy vybočujete z normy).

— Při nevěstímavé přehlídce čestné rotě se dopouštíte veřejné pýchy (a já soukromé hrubosti na Vaše konto), takže cizí státník vedle Vás pak vypadá jako zvědavý, nevychovaný kluk.

— Členům mé rodiny jsem ukázal persiflažní kresbu s Vaši postavou a tváří, označenou jako "Milosrdný samaritán coby olupovač slabých", která chtěla naznačit, že namísto abyste se jako vladař o slabé staral, obíráte je o poslední, což přece není jen případ Váš, když odpovědná je celá vláda.

— Otče premiére, těchto hříchů upřímně lituji, a polepšení slibuji (jako pokání za tato zbabělá slova napíšu do jednoho samizdatu článek o Vaši správné "velikosti").

Zpovídal se: Jan Černý

Vážená redakce!

Děkuji jménem Hlasu svědomí za reklamu s otazníkem z pera Josefa Slezáčka otiskčenou v čísle 16. Mezi slušnými redaktory bývá dobrým zvykem, že dříve, než začnou psát k jakékoliv tématice, zajistí si dostatečný podkladový materiál. V tomto případě tomu tak rozhodně nebylo.

Zcela okrajově si na začátku svého dopisu dovoluji podotknout, že NV jsem si z Prahy vozil již v době, kdy o nich v kraji ještě téměř nikdo nevěděl. O tom, že "kolovaly" není ani potřebné se zmiňovat. Již tehdy jsem i vaši redakci poskytl řadu materiálů. V době hladovky pana Marečka byl můj článek soudruhy redaktory z krajské redakce DJP (předtím Jihočeská pravda a dnes Jihočeské listy) označen za demagogii. Od nomenklaturních soudruhů to sedělo. Dnes, po mnoha měsících v době, kdy již údajně neexistuje monopol regionálních redakcí, se mi stejného označení dostalo od vaši redakce. Jak povzbudivě pro mne samotného, tak pro soudruhy nomenklaturní, když poznají, že se jich v podstatě i NN zastanou.

Je naprosto zavádějící a hříšně pyšné domnívat se, že Hlas svědomí byl zdarma zaslán do vaši redakce jen proto, že jste psali v opačném smyslu o JE Temelín. Nikoliv. Důvod byl zcela prozaičtější a dokonce ušlechtlejší. Stalo se tak na základě opakovaného otiskování výzvy: "Pište nám! Půjčuj! Rozmnožuj! Rozšiřuj!" (rozebírání souvislostí by bylo zdouhává).

Je současně zarážející i zcela uměle vytvořená konstrukce pisatelem článku a tak jen pro pořádek těm věcí neznalým, či těm pomaleji chápaným. Firma Baustav nemá zhola nic společného s výstavbou JE Temelín. Její problémy v boji s nekomunistickou mafii v privatizačním procesu rozkrádání i při podnikání ve sféře stavebnictví jsou takového rozsahu, že svůj původní podnikový tisk Hlas Baustavu propůjčila ve volebním období r. 1992 Straně podnikatelů, živnostníků a rolníků. To vše by se pisatel dověděl, kdyby četl. Pokud by četl, tak kdyby chápal souvislosti. Vybral si však jen jedno ze zaslanych čísel. Takové, které se jemu hodilo do pera. Přesně tak to dělají i soudruzi v naší regionální redakci (ovšemže "bývalí" soudruzi). Snad to mluví samo za sebe. Oboustranně.

Avšak i v čísle o JETE (7) bylo jasně napsáno proč vzniklo. Pouze jako obrana v duchu: "Na hrubý pytel, hrubou záplatu". Právo zaměstnancům a.s. Skoda ZVT nemohou brát ani necenzurované noviny. Tiskovin s diskusí a věcnou argumentací bylo vydáno mnoho a vycházejí stále další. Jsou k dispozici pro ty, kdož mají zájem. Pro ty, kdož nemají, je zbytečné je zasílat, stejně je totiž odmítnou (a právě těm se ve slovníku říká demagogové). Finančních prostředků z JETE jsme tedy využili pro znovu vydávání Hlasu svědomí. Je proto naivní napadat jakoukoliv reklamu — A propos — ten obrázek je použit z knihy, na které se podílelo více našich předních karikaturistů. Zdůvodnění o rozbíjení atomu pračlověkem jen jasně naznačuje úroveň technického myšlení pisatele. To ostatně potvrzují i znalosti ze SRN. Právě jsem se odtud vrátil a v jiných novinách vyšel můj článek se zmínkou, jak SRN je nucena vytvořit vlastní zařízení napřepracování vyhořelého paliva (již ve stádiu realizace).

Ostatně není bez zajímavosti, že na vydané číslo 7 se ve stejném duchu odmítnutí ozvali pouze dva čtenáři. Jeden, který uvedl, že je dlouholetý komunist a tento druh psaní novin podpoře výstavby JETE nesvědčí a potom J.S. z NN. Ani to nebylo pro nás nezajímavé zjištění. Máte pravdu, pane redaktore, moje články v čísle 7 jsou tendenční — to však je v úvodu uvedeno. Ostatně i vaše články NN jsou tendenční a vůbec mne nenapadlo, abych je označoval za demagogické. Asi vím proč — a to je uvedeno v oněch ostatních číslech, o kterých jste taktně (či vulgárně) pomlčel. Bylo by vskutku zajímavé (pro Vás), podívat se, jak to chodí u nás "na venkově". Pochybují, že za hodnotu zveřejněných darů (celkem 6 tis. Kč) jste schopni vydat jedno číslo novin.

Tolik ve stručnosti k otiskčenému článku. O panu Růžičkovi pomlčím, ten si totiž za uplynulých 25 let (počítaje od 21.8.1968) užil svého dost. A proto znovu píše (počítaje od 10.11.1989, kdy odjel do Říma). Dokonce v exilovém tisku v USA, neboť zde je převážná většina redakcí nadále v rukou komunistů. Těch správných. Těch, kteří tam byli v době normalizačního procesu (o jejich názorech jsem se již zmínil) a i medvědí službou jim leckdo rád, či z pouhé nevědomosti (vlastní vinou zapříčiněnou) poslouží.

Přes svoje osobní schopnosti (jak mě byly pisatelem přisouzeny), nemohu pochopit jednu zásadní věc. Proč "temelínské" peníze nesmrdí při podpoře prvoligové kopané Dynama, při podpoře prvoligového hokeje Motoru, či při zakupování drahého zdravotnického zařízení pro jihočeský region. Právě teď mu spadlo do klína 976 tis. Kč na nákup vozidla Ford Tranzit Clinic. Kdybyste potřebovali pomoc — volejte 55555!!!

S pozdravem — utajovaná pravda je také lží — stejně jako polopravda. I když je necenzurovaná. Vlastně není — státem — cenzurovaná.

František Růžička

NEMOVITOSTI

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty

6226 W. Cermak Rd. Berwyn, IL

Jestliže zamýšlíte prodat majetek, ohodnocuji zdarma v chicagském okolí. Procenta jsou velmi nízká, chcete-li koupit. Volejte 708-484-4800 nebo domů 708-562-7605

HOME FOR SALE BY OWNER

6-rm. brick - REDUCED! Boulevard Manor. Remodeled bath & kitchen with Breakfast bar; Finished bsmt. Replacement windows (wash from inside). Appliances to stay incl. Washer & Dryer, 3 ceiling fans. CAC —much more. Must see. Make offer 708-652-1481.

FOR RENT:

Heated spaces one and two bedroom apartments. Appliances, blinds, AC and parking. \$510-\$595. Call (708) 544-4838 or 453-0881.

K PRONAJMUTÍ

Lyons - garden apt., 1 bedroom, appliances, central air and heat. Private home. Tel. 447-4957.

PRONAJME SE:

Byt pro 3 až 4 osoby na 1. poschodí. Je třeba osobně vidět a dohodnout se. 2631 S. Ridgeland, Berwyn. Volejte Andy Šimo, (708) 484-6204

Kde možno koupit HLASATEL:

- **Minařik Bakery**
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- **Brookfield (Minařik II.) Bakery**
9213 Broadway, Brookfield
Pouze nedělní
- **Austin a Čermák Rd.**
Cicero — stánek
- **Prague Sausage & Delicatessen**
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- **Redakce Hlasatele**
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- **The European Village, Ltd.**
6531 W. Čermák Rd., Berwyn
- **Roh Oak Park & Čermák Rd.**
Berwyn — stánek
- **Čermák Rd. & East Ave.**
Berwyn — stánek
- **26th & Ridgeland**
Berwyn, stánek — nedělní
- **V New Yorku: Candy Store**
1437 - 1st Ave., New York, NY

Pronajme se v North Riverside 1-ložnicový moderní byt s kompletním příslušenstvím a parkováním. Volejte večer: 442-8482.

HELP WANTED

Přijme se obuvník na výrobu ortopedické obuvi. Musí mít zkušenost. Na plný nebo částečný úvazek. Volejte (312) 283-4889.

HELP WANTED

ATTENTION BERWYN

*** POSTAL JOBS ***
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 233-9079 7am to 10pm 7 days.

ATTENTION BERWYN

*** POSTAL JOBS ***
Start \$11.41/hr. + benefits. For application & info, call 1-(216) 324-5783 7am to 10pm 7 days.

PŘEKLADY

IJK

Translation Service

z češtiny do angličtiny a naopak

☆☆☆

I. J. KOVAR
P.O. Box 313
Riverside, IL 60546
or call
(708) 442-7115

Česká

svobodomyslná škola Jan Neruda v Cicero, Ill.

pořádá opět

KURS ČEŠTINY PRO DOSPĚLÉ

(pro začátečníky i pokročilé)
Vyučuje se každé úterý večer od 7 do 8:30 hod. ve škole T. G. Masaryk, 5701 W. 22nd Pl., Cicero, Ill. První vyučování se koná v úterý 14. září 1993 Registrace posluchačů se provede před vyučováním. Kurs trvá až do poloviny května 1993. Zápisné, včetně učebních pomůcek, je \$10.-. Pro podrobnější informace volejte č. tel. (708) 788-2552.

P.S./WASHINGTON

a weekly column by
U.S. Senator Paul Simon of Illinois

Facing Facts on TV Violence

We are slowly making progress in the effort to reduce glamorized violence on television.

Even though there are many television and film people who deny there is any connection between violence on television and violence in our society, just as there are many tobacco processors who deny that cigarettes do any harm, the research on television violence is overwhelming.

Not only do the researchers say that the steady presence of glamorized television violence is harmful, the polling of adults by at least two major pollsters shows the same opinion held by adult viewers and the higher the level of viewer education,

the greater the belief in the relationship between TV violence and crime.

But a different type of poll came across my desk recently, a survey of 150 young people eight to 12 years old, done by a firm called Harrigan-Bodick for the Nickelodeon cable television channel.

The poll results from these young people:

- 80 percent said there is too much violence on television;
- 93 percent believe that their parents think there is too much violence on television;
- 91 percent in this age group said that when they saw violence happening to real people on television it bothered them, causing them to worry what might happen to them or their families;
- 87 percent favored warnings at the beginning of a television show that has violence in it;
- 83 percent thought "real life"

programs should have labels; 64 percent believed that police/detective programs should have labels; but only 11 percent thought that cartoons should have labels:

• 86 percent said that programs with real people which feature violence are more frightening than cartoons.

I do not suggest that the poll among children by itself should be decisive, but it is one more reason to face the reality that glamorized violence on television is causing harm.

One writer suggested in the *New York Times* that all the research cannot be accurate, because if good behavior is also con-

sidered, there is much more of that on television than of killings and car chases and people being brutalized.

But he ignored the reality that all of us see people being good to each other every day. That is regarded as fairly normal behavior.

But we do not see dozens of murders each day, as well as the other senseless acts of violence.

And the message from the television set is that violence is the way to solve problems.

We need television that tells us the truth, that violence often causes problems and does not solve them.

My hope is that there will be enough responsible people in the television industry who will face the facts that the federal government will not have to take action.

But the television and film industries must act.

If they do not, federal government action is inevitable.

"The message from the television set is that violence is the way to solve problems."

SEZNÁMENÍ

Ráda bych se seznámila se starším slušným pánem, se kterým bych ruku v ruce prošla jesení života. Zn. Čechoameričanka".

Tradiční Moravský den, v pořadí 54-tý pořádá Ústředna Moravských spolků a Národopisný kroužek Ústředny v neděli 26. září 1993 v Union Hall v Country-side, Ill.

J. Rabas

RUMMAGE SALE

Edgebrook Community Church (6736 No. Loleta Ave., 1 mile N.W. of Caldwell & Devon) Chicago, Ill. Pátek 17. září 1993 od 9 A.M. do 8.00 P.M. a v sobotu 18. září 1993 od 9.00 A.M. do 12 P.M. Na prodej bude šatstvo pro muže, ženy a děti, hračky, hry, knihy a desky (rekordy). Bude "Treasure room" a "French room".

NEMILÁ ZPRÁVA

Nedělního Hlasatele rozšiřuje v naší rodné zemi řada spolehlivých a čestných krajanů. Mnozí z nich jsou i jeho dopisovateli. Nyní jsme obdrželi zprávu, že jeden z nich, dlouholetý vězeň komunistických kriminálů, Zdeněk Spálovský, byl ve svém domě v Kroměříži znovu napaden několika neznámými muži, kteří jej přitlačili ke zdi, uštědřili mu pár tvrdých ran a zdemolovali mu psací stroj. Přidali k tomu varování, aby se dále neopovažoval podávat zprávy pro naše noviny a přestal s osočováním čelních představitelů republiky. Narazili však na nezdolného nepřítele holševismu a jakýchkoliv tomu podobných forem nesvobody. Pan Spálovský řekl, že jej nezastavilo ani bítí komunistických bachařů a proto jej nemožnou zastavit ani títo sametoví pochopové. Nezradil sám sebe dříve a nebude se ohýbat před zločinci ani dnes ve svých 60 letech.

Předává zpravodaj Nedělního Hlasatele v České republice, J. Thuma, Praha 5. srpna 1993

Naše písničky nezahynou

Půlhodinku hudby z naší vlasti vysílá Jerry Jiráček na stanici

WCEV 1450 AM každou středu a pátek v 8.05 večer.

“Na svatého Aloise poseď louku, neboj se”. Tímto snad jediným pořekadlem lidového mudrosloví můžeme označit svátek sv. Aloise — 21. červen — den nástupu astronomického léta. Je překvapivé, že žádná pranostika si tohoto dne, který má nejdelší den a zároveň nejkratší noc, nevšimá jako letního slunovratu. Snad je to jen dávná tradice, že tento přelom jara a léta byl spojován se svátkem sv. Jana Křtitele a tzv. svatojánskou nocí.

V Českém Krumlově byly po listopadu obnoveny tzv. Slavnosti pětileté růže (ty letošní se konaly právě před měsícem) a o pokus obnovit zašlou slávu lidových tradic našich předků se před tímto víkendem pokusila i jihočeská metropole. Pořadatelé (umělecká agentura Minerva, Ars klub, Dům dětí a mládeže, odbor kultury ÚM a Městské kulturní domy) připravili bohatý a pestrý program.

Již v dopoledních hodinách rozbalili na Zátkově nábřeží své stánky prodejci nejrůznějšího zboží. Odpoledne je doplnili členové Ars klubu (volné sdružení neprofesionálních tvůrců a interpretů). K vidění byla pantomina, loutková divadla, paličkování krajek, zpěv s hudbou i prodejní výstavy obrazů na skle, ateliéru kresleného humoru (M. Martenek), perníků i keramiky. Rukodělné umění předvedl řezbář F. Brůžek, který při své práci živě diskutoval s přihlížejícími. Jedno z jeho vystavených děl “Planeta země” bylo opatřeno nápisem: “Jsem tvůj život a ty můj pán, z nás žádný nežijeme sám. Chraň mne a těm co chtějí válku, řekni ne! Vždyť jinak vlastní vinou lidstvo zhyne!”

Rozlehlé prostory Háječku patřily Domu dětí a mládeže s permanentním programem. Představil se pěvecký soubor Cansoniete, country hudební skupina Kamarádi, divadelní soubor J. K. Tyla při JČE, country soubor Blueberry, folklorní soubor Malý furiant, pěvecký sbor Jitřenka, hudební klaun Harry Kuk, taneční soubor Úsvitáček. Probíhala taneční diskotéka, ukázky juda (sport. klub DDM), sportovní a zábavné soutěže, výtvarné soutěže (kresba na chodník, modelování z hlíny), k dispozici byla nafukovací skákadla a lodičky k projíždě po Malši.

K produkci bylo využito i prostorů letní scény DK Slávie, kde přece jen tak nefoukalo a pro přihlížející bylo připraveno příjemné posezení pod kaštaný. Odtud také vyšla kapela se skupinkou třinácti mažoretetek, které odpochovaly na náměstí a snaživě předvedly své vystoupení snad stovce přihlížejících diváků ze stotisícové metropole. Po jejich vystoupení se předvedli i mušketýři a střelbou z historických zbraní poplašili městské holuby.

Zdá se, že do obnovy zašlé slávy lidových tradic nám ještě moc chybí. Nejvíce pak zájem občana, snaha pořadatelů i účinkujících zaslouží rozhodně potlesk. A na závěr ještě jedno doplňující zjištění. Kdopak odpovídá za údržbu Samsonovy kašny? Nad odpadem, který plave v jejích vodách se turistům dělá zle.

S místními autoritami po boku žehná římsko-katolický arcibiskup Anthony Apuron z Guamu i jeho Ferdinandu Marcose při pondělní zastávce na letišti pacifického ostrova po cestě na Filipíny.

Popularita V. Dlouhého s otazníkem

K článku “V. Dlouhý nejpobornější český politik” v NN č. 16/93 připojuji poznámku na okraj. S morálkou českého národa to není tak špatné, jak soudí Pavla Gruntalová podle údajné popularity V. Dlouhého. Vzpomeňme, že tento ministr zřejmě v duchu přísloví “Tonoucí se stěbía chytá” promluvil vlastenecky na podporu odbytu českých výrobků. Aniž bychom zkoumali upřímnost jeho výroků, jsou to právě tyto, které národ uvítal jako doušek pramenité vody v odnárodněné a dokonce protičeské poušti současné politické scény. nikoli jeho osobu.

Určitý stupeň morální devastace národa ovšem existuje. Zasloužily se o to předpřevratové vlády, které podporovaly straníka, ať byl lump či blb, ale polistopadové ještě více. Z hlediska národních potřeb a všelidské morálky není účinné odměňováno Dobro a trestáno Zlo. Obyčejný člověk tím nějak přece musí proplout a obstarat rodinu. Vůle národa k vlastenectví a souhrnně k Dobru vytryskne otevřeně a naplno jen v dobách převratných politických změn a zpravidla tehdy, mají-li lidé pocit, že z toho nebudou velké potíže. Tak hluboce se vpečetila historická zkušenost. Avšak i ta přestane být zábranou otevřeného projevu lidí, je-li ohroženo přežití národa.

Na závěr jen krátce k věrohodnosti průzkumů veřejného mínění. Lze je brát vážně jen, doloží-li jejich organizátor, že respondenti byli skutečně náhodně vybráni, zahrnují stejnou měrou všechny vrstvy a větší skupiny obyvatelstva, respondentům byly položeny jednoznačné nezavádějící otázky a organizátor v nich nemá stále informátory, byť byli pro první průzkum náhodně vybráni. Zatím lze mít za to, že organizátoři průzkumů veřejného mínění se těchto zásad nechrání a proto se v jejich žebříčcích objevují politici, kteří by bez lživé propagandy dávno hnilí v odpadcích dějin.

Pavel Vyskočil, Praha

■ MOSKVA, Rusko

Jeden z nejpobornějších televizních zpravodajů v Rusku oznámil v neděli na televizi, že on a několik jiných hvězd sdělovacích prostředků opouští státní televizi a zřídí si první soukromý kanál. “Vpravdě nezávislý žurnalismus je možný pouze na nezávislé TV, která nebude subvencována státem,” řekl Jevgenii Kiseljov. Státní televize se nedávno stala válečným polem mezi prezidentem Borisem Jelcinem a jeho nepřáteli v parlamentě.

■ WASHINGTON

Státy New York a New Jersey měly v r. 1991 největší počet úmrtí mezi vězni na nemoc AIDS, a vězni v severovýchodní oblasti měli největší stupeň nákazy AIDS, podle vládní studie v neděli uvolněné k uveřejnění. Úmrtí na AIDS mezi vězni v obou státech se zdá být následkem rozšířeného vstříkování drog do žil mezi muži v New York City a v sousedních státech, řekl Dr. Merwyn Silverman, prezident American Foundation for AIDS Research. Stát Illinois byl na 12. místě s deseti úmrtími mezi vězni na AIDS v r. 1991.

■ PORT AU PRINCE, Haiti

Policejní šéf tohoto města je spojován s vlnou vražd, které ohrožují návrat presidenta Jeana-Bertranda Aristida v exilu, jak řekl zvláštní vyslanec UN Dante Caputo den po vraždě jednoho z hlavních zastánců Aristida.

Bylo to poprvé, kdy kterákoliv cizí nebo haitská úřední osobnost veřejně řekla, že policejní šéf Lt. Col. Michel Francois je ve spojení s vrahy několika podpůrců Aristida.

“Všichni vědí, co se děje, ale neřeknou to,” řekl Caputo, bývalý argentinský zahraniční ministr, který se snaží najít řešení pro politické rozdělení Haiti v posledních devíti měsících.

“Col. Francois je ve velmi těsném spojení s těmito vrahy,” řekl.

Poslední obětí byl obchodník Antoine Izmer, vedoucí finanční podporovatel Aristida, který byl vytažen z kostela minulou sobotu a venku na ulici zastřelen. Caputo nazval vraždu popravou.

Částí strategie je ukázat, že 10 dní stará vláda, vedená spojencem

ZPRÁVY

Aristida, ministerským předsedou Robertem Malvalem, “nemá schopnost kontrolovat násilí,” řekl Caputo.

■ ŘÍM, Itálie

NATO má v plánu poslat do Bosny asi 50,000 vojáků k udržování míru; asi polovinu vojska mají tvořit Američané — jestli bosenské frakce dosáhnou smlouvy o ukončení civilní války — jak oznámil sekretář obrany Les Aspin minulou neděli. Na schůzi v Bruselu, před odletem do Říma, kde měl o návrhu mluvit s americkými vojenskými autoritami, Aspin poprvé potvrdil počet amerických vojáků, kteří by se měli zúčastnit, ale řekl, že Kongres bude pravděpodobně vetovat účast Ameriky, jestli evropští spojenci alespoň nepošlou polovinu tohoto vojska.

■ MOGADISHU, Somálsko

Zuřivá bitva vypukla mezi Somálci a vojáky UN při rozednávání v pondělí v centru města Mogadishu, podle slov svědků. Americké pozemní vojsko bojovalo s milicí blízko hlavní základny UN s helikoptéry nad hlavou, a bylo slyšet několik silných výbuchů.

■ BAGDAD, Irak

Irak řekl minulou neděli, že přes 400,000 lidí zemřelo následkem nedostatku léků během více než tříletých obchodních sankcí UN. Umrad Madhat Mubarak, ministr zdravotnictví řekl, že každý měsíc umírá asi 4,000 dětí ve věku pod pět let ve srovnání se 700 měsíčně před krizí v Perském zálivu v letech 1990—91. Počet úmrtí mezi staršími lidmi také ostře stoupl. Sankce UN, uvalené po iracké invasi Kuvajtu, nezakazují dovoz léků, ale při zablokování exportu oleje nemá vláda na ně peníze.

Vzpomínka na J. S. Machara

Jaromír Thuma, Praha

**Mám rád verše volné, smělé,
které třeba drsně zvučí,
odvahu však mají v čele
a ve štítu pravdy znak.**

(J.S.M. "Sloky literární")

Josef Svatopluk Machar. Burič rozmetávající iluze. Realista nebojící se ukázat i na ty rysy národa, které mu cti příliš nedělají. A přitom přece svůj národ miloval nad jiné. Byl k němu však kritický a podoben chirurgovi se jej snažil zbavit vředů, které na něm zanechala minulost. Básník nesnášející povrchnost, polovičatost a rozbředlost tehdejší doby.

**Náš národ! ... Bez kormidla, cíle, vesla
se před přístavem vrahů potácí,
zprava i zleva lapá fráze, hesla,
v nichž všechnu sílu, zápal utrácí...**

(J.S.M. "Smutné perspektivy")

Již tehdy J.S.M. viděl zmatenost našeho národa, se kterou se tento vrhal do nové doby. Neschopen sjednocení a svorné cesty vpřed. Neschopen vyrovnat se zpříma s minulostí a setřást ze sebe vše nedobré, co na něm z minulosti ulpělo.

**Ne, nic nám neschází... jen úroda nám schází...
jen úroda...**

**Půl milionu dobrých šibeniček
u našich vísek, měst,
půl milionu dobrých pevných klíčků —
a do nich**

**půl milionu vlasteneckých hrdel,
těch řvoucích vlasteneckých hrdel.**

**A když by práci naší vypěstěných
půl milionu takových plodů klátilo se vlastní,
z té úrody**

**bylo by dobře nám a dobře všem těm příštím
až na věky!**

15. září 1993

12 Denní Hlasatel

(J.S.M. "Píseň rodinná")

Koho? Čeho se to chtěl J.S.M. zbavit? Pro prospěch své země? V čem viděl nebezpečí pro budoucnost národa? Vadili mu, bouřliváku, ti, kteří vlastenci se nazývali, ač jen v kabátě rychle převlečeném vystupovali. Vadili mu davy prospěchářů, kteří se prodrali všude tam, kde cítili nějaké koryto. Lidé, pro které vlastenčení bylo jen prostředkem k jejich vlastní sobecké kariéře. Tyto své pocity zachytil i v básni "Českému holubu":

**Holube, filistře pitomý,
neměl jsem, nemám tě rád —
vyletíš, pravda, si nad domy,
k letu však musí tě hnát.**

**A ten tvůj holubník špinavý
a ten tvůj horizont v něm
a ten tvůj osud tak bez slávy
a ty tak kliden vždy v něm —**

**Znáš jen své vrtění, flirtění —
máš jen svůj zálet sem a tam —
holube, pitomé stvoření,
bil bych tě, vztek na tě mám!**

**Chtěl bych tě, stvoření protivné
v jestřába vycepovat,
vůbec bych v té drahé vlasti své
chtěl mít jen jestřáby rád!**

Jak rád by býval chtěl probudit národ k pravému vlastenectví. Nutila jej k tomu bezohledná lačnost a sobecké prospěchářství těch, kteří se nazývali obětavými a nezištnými vůdci, ale ve skutečnosti potírali vše pokrokové, rozvoj národa a zaváděli jej dál do duševního úpadku. Nemohl se smířit s tím, že jeho vlast je zahalována do cárů planých frází a zaváděna na scesti. Jeho touhou byla vlast hrdá a vzpřímená!

I dnes by J.S.M. asi sáhl po hodně ostrém peru. I dnes by asi hlasně volal národ k probuzení. Zas by jej tížila morální malost a prospěchářská lačnost současných vůdců našeho národa. A ještě důrazněji než tenkrát by volal po neúprosném odstranění vředů minulosti! A hledal by přátele mezi jestřáby. Protože nesnášel naduté a hloupé holuby!

SMOG

- nepřítel měst a lidí v nich

Jaroslav Stára

Snad kromě zločinných i nepořádkumilovných a ke svému okolí zcela krutě bezohledných občanů nemají většinou města většího nepřítele, než je smog, ta vskutku kletba a žel častý průvodce našeho technického pokroku; a je to nepřítel zapeklitý a svěřepý kazitel našeho životního prostředí, což zvláště v severních Čechách mohou potvrdit tamní obyvatelé.

Jeho vznik a působení je nám známo — to v některých místních a meteorologických podmínkách se totiž může podstatně snížit přirozené proudění vzduchu, takže škodliviny nahromaděné v městském ovzduší zhoustnou a vytvoří jej jako nepřitelem městských obyvatel. Již před více jak čtvrtletím nepohyblivá pověstná mlha v Londýně vedla k takovému zhoršení kvality ovzduší, že bylo zaznamenáno více jak 4000 úmrtí, ovlivněných počasím. Stejně tak v New Yorku a v Los Angeles jsou uváděny četné oběti na lidských životech, zaviněných smogem. — Jeden odpovědný výzkumník k tomu před časem napsal: "Jestliže se nepřestane spalovat uhlí, plyn, nafta a benzín, zvýší se během dalších let obsah kyslíčnicku uhličitého do takové míry v zemském ovzduší, že místní problémy z dřívějších let se budou zdát jen nicotné a akademické."

Je nám známo, že zelené rostliny rozkládají kyslíčnicku uhličitý a produkují pak kyslík. Lidé i zvířata zas kyslík spotřebovávají a vydechují kyslíčnicku uhličitý — spotřeba docela malé myšky na příklad za den je asi tolik kolik jej dovedou vyrobit několik listků jakékoliv zelené rostliny; spotřeba člověka je samozřejmě daleko vyšší a proto jsou v městech zakládány parky a sady jako "plíce města". Vytvářeny stálý koloběh určuje podíl kyslíku ve vzduchu zhruba na 20% a kyslíčnicku uhličitého na 0,03%. V našem století však spotřeba kyslíku závratně stoupá — vždyť jeden automobil potřebuje na 1.000 kilometrů jízdy přibližně tolik kyslíku, kolik by stačilo člověku na jeden rok života. Reaktivní létadlo při jediném letu přes Atlantický oceán zkonsumuje až 35 tun kyslíku.

Počítejme i se stamilióny spálených tun nafty, uhlí a miliardy kubických metrů zemního plynu. Některé země, zvláště Spojené státy a Japonsko, nyní už spotřebovávají více kyslíku, než mohou zelené rostliny na jejich území dodat. Jak před časem profesor Cole z Cornellské university napsal, jsme až nebezpečně blízko k narušení pozemského systému v zásobování kyslíkem.

Naproti tomu v nedobré míře stoupá ve vzduchu podíl bezbarvého plynu kyslíčnicku uhličitého. Ve srovnání s předchozím stoletím je v zemské atmosféře o 10% kyslíčnicku uhličitého více. Dnes se dostává do ovzduší na 6 miliard tun tohoto bezbarvého plynu, takže do konce století ho bude o 25% více než dnes.

Krizovou situaci životního prostředí lidstva nelze ovšem řešit návratem do dob před průmyslovou revolucí. Vždyť třeba zavržení chemických hnojiv, jež mají rovněž nemalý podíl, neboť jsou z polí splavovány do řek a vodních ploch nebo potoků, by znamenalo, že stamilióny lidí by byly v poměrně krátké době odsouzeny k smrti hladem. Na hromadící se problémy nelze reagovat zavržením moderní techniky, ale jejím zdokonalením.

Je nutné v celosvětovém měřítku omezovat spalování klasických paliv, zejména uhlí, nafty a zemního plynu. Profesor E.A. Schuck k tomu říká: "Alternativním zdrojem je jaderná energetika, ale lidé se jí bojí. Je to ironie, protože jaderná energie bude jejich záchrancem. Vlastně by se měli spíše bát toho, že jejich potomci nebudou mít dostatek vhodného vzduchu k dýchání."

Američtí lékaři radí, že při smogu se nemá příliš chodit po ulicích, člověk se nemá zbytečně namáhat, v bytech i jinde mají být uzavřena okna, případně dýchat přes látku namočenou v sodovce. A to je nejposlednější ochrana před následky — nám však především musí jít o postižení nejprvotnějších příčin.